

SLOVENE

Štev. 87. POLITIČEN LIST ZA SLOVENSKI NAROD. Leto XXXII.

Uredništvo je v Kopitarjevih ulicah šte. 2.
(vhod čez dvorišče nad tiskarno).
Z urednikom je mogoče govoriti le od
10.—12. ure dopoldne.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma
se ne sprejemajo.
Uredniškega telefona šte. 74.

V Ljubljani, v ponedeljek, 18. aprila 1904.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob polu 6. uri popoldne. — Velja po pošti prejemati:
za celo leto 26 K, za polovico leta 13 K, za četrt leta 6-50 K, za 1 mesec 2 K 20 h. V upravnistvu
prejeman: za celo leto 20 K, za pol leta 10 K, za četrt leta 5 K, za 1 mesec 1 K 70 h.
Za pošiljanje v Ljubljani na dom je dostavnine 20 h. — Plačuje se vnaprej.

Upravištvo je v Kopitarjevih ulicah šte. 2.
V sprejema naročnine, inserate in reklamacije. —
Inserati se računajo enostopna petstvarica (dolžina
72 milimetrov) za enkrat 13 h, za dvakrat 11 h, za trikrat
9 h, za več kot trikrat 8 h.
V reklamnih noticah stane enostopna garmondvrska
26 h. — Pri večkratnem objavljenju primeren popust.
Upraviškega telefona šte. 188.

Angleži v Tibetu.

Tibet — do najnovejših časov skrita, deveta dežela za svetovno zgodovino. Malo vemo o tej obširni in le slabo obljubeni deželi med nebotičnimi gorami. Tibet, ki je kos ogromnega kitajskega cesarstva, je okoli 4000 metrov nad morjem visoka planjava, ki meri nad dva milijona štirjaških kilometrov ter šteje nad dva milijona prebivalcev. Severno-vzhodni del je večinoma pusta in divja planjava z mnogimi jezeri. Poletja so kratka, zime dolge in hude. V gorkejših dolinah raste riž, sadje in vino, žita malo. Po planjavah in goščah so divji konji, divje ovce, antilope, volkovi, lisice, ptičev jako malo. Velika nadloga v deželi so psi. Dobivajo se rudnine: zlato, razni dragoceni kamni, sol, boraks itd. Večina prebivalstva je mongolskega rodu, ki je pomešano s sorodnimi rodovi, ter se peča skoraj izključno s poljedelstvom in živinorejo. Trgovina s pridelki je v rokah velikašev.

Glavno mesto dežele je Lhása, ki šteje stalnih prebivalcev okoli 35.000. Ker pa je Lhása za budiste sveto mesto, kakor Meka za Turke, je v mestu povprek vedno okoli 70.000 romarjev. V mestu namreč prebiva poglavar budizma, Dalai-Lama, najvišji duhovnik Mongolcev in Tibetancev. Po samostanih v mestu živi okoli 16.500 menihov, ki časté Budo. Na zapadni strani mesta je na skalnatem strmem griču palača in tempelj Dalai-Lame, Pato-La, na nižjem južnem griču semenišče za budiste, Kiak-pori. Mesto Lhása ni obzidano, hiše so v boljšem delu mesta zidane, sicer pa male kočice z največjo mongolsko nesnago. Palača Pato-La je bila zgrajena l. 1643. Bližnja okolica je rodovitna in dobro obdelana, od vseh strani jo obkrožujejo visoke gore, ki branijo tujcem vhod. Poglavar Dalai-Lama je danes le orodje kitajske vlade brez posebnega političnega vpliva. Od leta 1746.

prebiva v Lhási vedno kitajski mandarin kot namestnik kitajskega vladarja z vojaško posadko, ki šteje do 1000 kitajskih in 1000 tibetanskih vojakov. Po deželi je razpostavljenih za varstvo še nad 3000 kitajskih vojakov. Mesto Lhása je med najvažnejšimi trgovskimi mesti v sredi Azije.

Ta dežela je bila do najnovejših časov popolnoma zaprta proti sosedom angleškim naselbinam. Le redkokdaj so se upali potniki skozi ledene puščave preko štiri do šest tisoč metrov visokih gorakih prelazov ob meji, koder je tako redek zrak, da se malo kdo obvaruje smrtnih bolezni. Doslej je menda prišlo v mesto Lhásu le 9 radovednih tujcev. L. 1846. sta prišla v Lhásu, kolikor je znano, prva dva Evropejca; pogostili so ju z zastrupljenimi jedmi. Znana preiskovalca neznanih dežel, Převalski in Sven Hedin sta se morala vrniti, predno sta videla glavno mesto. Isto srečo sta imela l. 1895. Littledale in njegova žena, ki sta morala odkuriti dan hoda od Lhásu. Več sreče so imeli azijski potniki. Okoli l. 1880. je z zvijačo prišel v mesto neki preoblečen Indijec, l. 1894. dva ruska Kalmika Budove vere; l. 1897. pa se je z Japonskega podal na pot v Tibet Elai Kavaguki, da v Lhási proučuje stare tibetanske spise. Potoval je skozi Kalkuto v Darjiling v himalajskih gorah. Tu se je v 16 mesecih za silo naučil tibetanskega jezika. Preoblečen kot tibetanski menih je potoval skozi Nepal, kjer se je seznanil z budisti, ki so mu kot prijatelji izdali neko skrivno stezo v Tibet. Na potu je preстал mnogo nevarnosti in lakote. Po mnogih težavah je vendar prišel v Lhásu, kjer je bival dve leti skrit pri nekem znanecu. Ko so pa ogleduhi izvovali, da je tujec, pobegnil je hitro nazaj v Indijo. Te osebe so edine, ki so približno opisale Tibet, mesto Lhásu in prebivalstvo.

Na to skrito deželo pa prežé od severa Rusi, od juga Angleži. L. 1888. je angleška četa 2000 mož prvič napadla Tibetance, da odpró angleški trgovini pot v Tibet. Dne

5. junija 1893 so Angleži sklenili trgovinsko pogodbo s Tibetanci, ki pa le niso pustili Angležev v deželo, marveč iskali ruske podpore. Ko pa so bili Angleži zapleteni v bursko vojsko, so se Tibetanci popolnoma nagnili na rusko stran. L. 1900. in 1901. so Tibetanci poslali svoje zastopnike v Petrograd, da se poklonijo ruskemu carju. Začetkom lanskega leta so Rusi poslali dve ekspediciji v Tibet, ki pa nista mnogo opravili.

Ko pa so Angleži 21. maja 1902. končali vojsko z Buri, so takoj začeli prodirati proti Tibetu. Lansko leto je ruski veleposlanik v Londonu odločno zahteval od angleške vlade, naj angleški vojaki ne silijo v Tibet. Toda Anglež je iste vrste političen kramar, ki ti zleze skozi okno v hišo, ako ga pri vratih vrže iz hiše.

Po dolgi obravnavah s kitajskim mandarinom v Lhási so Angleži pred zadnjo zimo poslali v Tibet polkovnika Jounghusbanda z vojaško četo, da prične »mirovna pogajanja«. Dalai Lama pa je odločno odbil vsak razgovor, dokler se polkovnik z vojniki ne umakne nazaj na angleško ozemlje. Tako je angleška ekspedicija sredi zime ostala na polovici pota.

Mejtem pa je izbruhnila rusko-japonska vojska. Angleži so dobili večji pogum, in polkovnik Jounghusband je prišel dalje prodirati v Tibet. Dne 27. sušca mu je prišel na pomoč še general Makdonald z oddelkom vojakov do mesta Phari, kjer je bil Jounghusband utaborjen več mesecev. Zbranih je bilo tu 1000 Angležev s šestimi topovi. Drugi dan se Angleži vzdignejo proti mestu Gijantse. Dne 31. sušca pride angleška četa malo višje od mesta Thuna, kjer sreča 1500 mož tibet. armade. Ker se Tibetanci niso hoteli umakniti, so jih Angleži obkolili, nad 400 postrelili, okoli 200 pa vjeli. Ta angleška »zmaga« ni ravno sijajna, ker Tibetanci so bili večinoma oboroženi le z loki in starimi puškami, ki so jih baje dobili od

Rusov. Zanesljivih novjših poročil še ni. Gotovo pa bodo skušali Angleži priti do glavnega mesta Lhása, da dobé v pest poglavarja Dalai Lama, ki je odločen nasprotnik nenasitnih Angležev.

Bitka dne 31. sušca pa utegne biti za Tibet, Anglijo in Rusijo še velikega pomena. Tekla je kri, in Angleži bodo skušali Tibetancem vsiliti svoje »varstvo«, dokler imajo Rusi opraviti z Japonci. Vprašanje je le, kaj storé Rusi. Ruski listi že sedaj očitajo Angležem izdajstvo in roparstvo. Vsak korak, ki ga Angleži storé v Tibetu, more zmanjšati ruski ugled pri Tibetancih in sosednih narodih v Aziji. Rusija namerava, kakor poročajo listi, poslati večjo vojaško četo iz Turkestana proti Afganistanu, da povrnejo Angležem. Gotovo pa je to le začetek novih bojov v Srednji Aziji, kjer se povsod srečujejo Rusi in Angleži, ne kot prijatelja. Morda so ravno Angleži skrivaj nahujskali Japonce za vojsko z Rusi, da sarni pečejo krompir ob tujem ognju.

Parlamentarni položaj.

Poslanec S y l v e s t e r je objavil svoje mnenje o bodočem zasedanju državn. zbora, ki ne bo sedanjega položaja prav nič spremenilo. Mladodetih stoji pod pritiskom radikalcev in bodo obdržali dosedanje obstrukcijske taktike, četudi vodje mladočeske politike uvidevajo, da jim obstrukcija ne koristi nič. Tudi sedaj bo koncem junija prišel paragraf 14. do veljave. Körberjev absolutizem bo tudi poslej vodil usodo Cislajtanije, in nemške stranke ne morejo storiti nič drugega, kakor obstrukcijo kolikor mogoče otežiti, po drugi strani pa vplivati na Körberja, da obstrukcijskim strankam zahtev ne izpolni in vlada Avstrijo popolnoma v nemškem smislu. Koalicija zoper Körberja je težko mogoča, spremenitev poslovnika pri sedanjih razmerah nima upanja na uspeh. S poljskim klubom bodo Nemci kakor do zdaj vzdrževali modus vivendi. — Glede Balkana je izjavil Sylvester, da ne krije v sebi nikakih nevarnosti, ker ni verjeti, da bi balkanski Slovani kaj storili zoper voljo Rusije. Dosedanji razvoj ruske azijske vojske

LISTEK.

Hereri.

V Južni Afriki se je Nemcem uprl domači rod Hereri.

Včeraj je prišla vest, da so Hereri pobili ves oddelek nemških vojakov, kateremu je poveljeval častnik Glasenapp. 350 nemških vojakov je bilo od Hererov pobitih.

Nemški cesar je hotel takoj pri izbruhu vstaje poslati na bojišče 6000 mož, a se je pozneje premislil.

Sedaj bo Nemčija morala poslati na bojišče znatno število vojakov, da uduši vstajo rodu Hererov.

Iz življenja tega rodu podajemo danes svojim čitateljem nekaj črtic.

Sredi planjave — tako se glasi zgodovina stvarjenja Ovahererov — je stalo drevo, iz katerega so se obenem rodila živeča bitja, človek in živali, Damara t. j. Hereri sami, in volkodlaci, cebra in divje živali, pa tudi človeku koristne živali kakor vol, ovca in pes. — In Damara je zažgal ogenj, ki je

volkodlaka s cebro in z drugimi divjimi živalmi pregnal v puščavo, ker se jim je zdel ogenj nevaren; koristne živali vol, ovca in pes pa so ostali pri modrem Damaru, ki se je radoval svetlobe in gorkote.

Ta pravljica je za Herere kaj znamenita in to v mnogih rečeh. Zdaj nam kaže Herere v križnem nasprotju z revnimi volkodlaci kot zmagovalce nad zmaganim, ki se proslavljajo s svojo oliko, s svojim bogatim življenjem in s svojo mnogobrojno čredo. — Nadalje nam ta pravljica o stvarjenju odkriva, dasi bolj temno, vse glavne znake onega, kar bi mogli pri Hererih imenovati religijo — namreč češčenje prednikov.

V vseh svojih lastnostih, katere opazujemo pri Ovahererih in njih sorodnikih, imajo to dobro, da niso slabejši, kakor njihovi sosede, naj se ti imenujejo Hotentoti ali Kafri. S poslednjimi so Hereri nekoliko v sorodu. Po številu jih je pa 70 do 120 tisoč.

Poleg mnogih slabih lastnosti moramo Hererom pustiti tudi njih dobre strani. Ratzel pravi, da je Herero uporen. Toda v tej točki si poročila misijonarjev in kolonijalnih politikov jako nasprotujejo. Ali eno svojstvo povzdiguje Herere, in to je njegovo družin-

sko življenje. Hereru je grob očetov svet. — Očetovi volji je popolno pokorna cela rodovina.

Ko je oče že v grobu, zapoveduje še njegova volja. Jako redko se pripeti, da bi kaka mati umorila svojega otroka; vobče z veseljem pozdravijo otrokovo rojstvo, ne oziroma se na spol. Koča porodnice je v časti, svojega otroka vzgaja mati s posebno ljubeznivostjo. Dečka obrežejo med šestim in desetim letom; pri tem opravilu darujejo za dušene domače živali. Med 12. in 14. letom pa dečkom odlomijo spodnje prednje zobe, prednje zobe v zgornjih čeljustih pa mu umetno opilijo. To se zgodi tudi deklicam: Hereri namreč zatrjujejo, da s tem dosežejo ono umetno šepetanje, ki ga zahteva njih jezik.

Jako zgodaj se v dečku vzbudi strast, ki ga potem obvladuje celo življenje, namreč pohlepnost po veliki množici domače živine, kar pomeni pri Hererih bogastvo, moč, z eno besedo: vse. Že malemu otroku prigarja mati, naj prosi očeta ali očetovega brata za kozo, ovco in tudi kako govejo živino. In kar mladi deček priredi pri svoji živini, to je popolnoma njegova lastnina —

in tako si torej deček pripravi že v zgodnji mladosti svojo lastno čredo.

Otroci se najrajši igrajo s tem, da delajo male figure iz blata ali ilovice, ali že na teh ilovnatih figurah vidimo, kako vestno in ostro opazuje mladi Herero naravo okrog sebe.

Kadar pa na večer ženo pastirji svoje črede s pašnikov domov, tedaj otroci mahoma popuste svojo igračo ter hité čredi nasproti. Izmed črede hitro poiščejo svojo živino in pijejo mleko neposredno iz polnih sescev. Sploh pa je mleko glavna hrana starih in mladih. Namolzejo ga v lonce, da ga potem jedo kislega, in sicer v jako veliki množini.

Ne koljejo živine skoraj nikdar. Jado le meso darovane živali ali one, ki obnemorejo na paši. Da bi se kak Herero prostovoljno ločil od kake živine, to mu še na misel ne pride. Njegova glavna želja je, da si ohrani v čredi vse repove in da jih še kolikor mogoče pomnoži. Neverjetno je skoraj, kako je Herero navezan na svojo živino; da, celo v sužnost gre ž mjo. In to znajo dobro izkoristiti njih sosede, Hotentoti. Zajamejo čredo in jo odženejo, in s čredo odženejo

je povzročil, da se je avstrijskih Slovanov polastila neka pobistost.

Praški list »Politik« poroča z Dunaja, da poljski klub energično deluje na Mladodehe, da dovolijo izvolitev članov v delegacijo. Za pred Veliko nočjo so Poljaki, ko so se ustavili volitvi v delegacijo, stavili pogoj, da Mladodehi po praznikih omogočijo volitev. Danes, v ponedeljek, se je vršila skupna seja parlamentarnih komisij mladodeškega kluba, čeških agrarcev in Jugoslovancev, da so se posvetovali o vprašanju delegacijske volitve in o taktiki za bodoče zasедanje. En del Mladodehov je za brezizjemno obstrukcijo, drugi del pa je za izvolitev delegacijskih članov in za reformo poslovnika, ter za to, da se avtonomni carinski tarif postavi na dnevni red, da se ponudi vladi priložnost za dokaz, da hoče parlament, ki je zmogel delati.

Z Dunaja poročajo: Na nekem krščansko-socialnem shodu je Lueger 15. t. m. govoril o parlamentarnem položaju. Med drugim je izjavil: »O avstrijskem državnem zboru govoriti je težava stvar, ker nič ne velja in nič ni. Kdaj pride boljše spoznanje v to zbornico, vedo le nebesa. Samo tedaj bi šlo naprej, ako se obstrukcija popolnoma izkorenini. A to ni lahko mogoče. Le tedaj bo možno razmere urediti, ako dobi zbornični predsednik v roke strog poslovnik. Zdaj more 20 poslancev razprave popolnoma prekiniti. Reforma poslovnega reda se mora izvršiti, ker sedanjí škandal mora prenehati, a hitro, da ne bo prepozno.«

Rodoljubje čeških uradnikov.

Na shodu čeških poštinih in telegrafskih uradnikov je predsednik drž. zveze Jonak rekel med drugim: »Če tudi trpimo glad, moramo vendar reči, da mcrajo biti najprej dovoljene zahteve češkega naroda in potem šele naše. Dokler češki narod ne pride do svojih pravic, moramo čakati tudi mi. V tem smislu vzamem v varstvo češke poslance, ker obstruirajo. Naj vodi jo obstrukcija le naprej! Zakaj nam ne dajo na Dunaju čeških šol! Mi smo za obstrukcijo iz narodnih vzrokov.«

Skupne ministrske konference

so trajale v soboto pet ur, a proračuna še niso mogle koudno določiti; zato vlada mnenje, da so nastale med ministri važne difference. Ministri bodo nadaljevali posvetovanja šele v nedeljo, in iz tega se dá sklepati, da doslej ni bilo mogoče doseči sporazumljenja med udeležniki konference.

Zadeva pride najbrže pred kronski svet, in jo bo odločil vladar sam.

Nasprotstva obstajajo glede zahtev vojne uprave, ki hoče za l. 1905. imeti 30 milijonov kron za nove topove, a obojestranska finančna ministra kažeta na slab finančni položaj v monarhiji in delata na to, da bi se novi topovi le polagoma pomnoževali.

Balkan.

Carigrad, 18. aprila. Pogajanja z vodjema armenskih vstajev Andranškom in Sassuom doslej niso imela nobenih uspehov.

Carigrad, 18. aprila. Bolgarski diplomatični agent je bil v avdijenci od sultana jako prijazno sprejet. Pomilčšene Bolgare izpuščajo oblasti tudi v okraju.

Drinopelj. Izpuščeni Bolgari morajo priseči sultanu zvestobo. Turško in grško prebivalstvo je valed teh pomi loščenj jako nezadovoljno.

Belgrad, 18. aprila. Kralj Peter se je v družbi ministrov, šefa generalnega štaba Mašina in polkovnika Popovića, ki še

vedno opravlja službo prvega adjutanta, podal v Semendrijo.

Berolin, 18. aprila. Mej Bolgarijo in Srbijo se glede nekaterih šolskih in cerkvenih vprašanj v Makedoniji sporazumno sklene pogodba.

Carigrad, 18. aprila. Ker Turčija upa, da spomladi ne bo vstaje, pripravlja demobilizacijo v okrajih Solun in Drinopelj.

Sofija, 17. aprila. Razdor mej Sarajevom in makedonskimi voditelji je poravnovan. Vsi voditelji so bolgarski vladi obljubili, da bodo nekaj mesecev še počakali rezultata orožniške reorganizacije. Vstaški odbor ima na razpolago mnogo denarja.

Atentat na Loubeta?

Marsilja. Dne 15. t. m. so bile tukaj zaprte tri osebe, ki so na sumu, da so se udeležile neke anarhistične zarote. Neki frizerski pomočnik imenom Mihael Giovanni je baje izjavil na nekem shodu na-

Dunaj. Poslanec Bäreuther namerava radi bolezní odločiti mandat.

Rusko-japonska vojska.

Katastrofa »Petropavlovskega«.

Kako je ponesrečil »Petropavlovsk«, še vedno ni jasno. Japonski admiral Togo pravi, da je 11. t. m. ob polnoči položil okoli Port Arturja mine in se nato s svojimi ladjami potegnil nazaj za 15 milj. »Petropavlovsk« je takrat, ko je zapušdal luko, zadel ob japonsko mino in se potopil. Japonci trdijo, da so ondi položili okoli 30 min, nakar so 12 t. m. pričeli z bombardiranjem.

Nekateri listi so mnenja, da je »Petropavlovsk« zadel ob kako onih min, katere so se potopile z »Jenisejem in katerih še niso dobili. Te »Jenisejeve« mine napravljajo sedaj ondotno vodovje jako nesigurno. Isti listi ugibajo, da so je mogoče »Petropav-

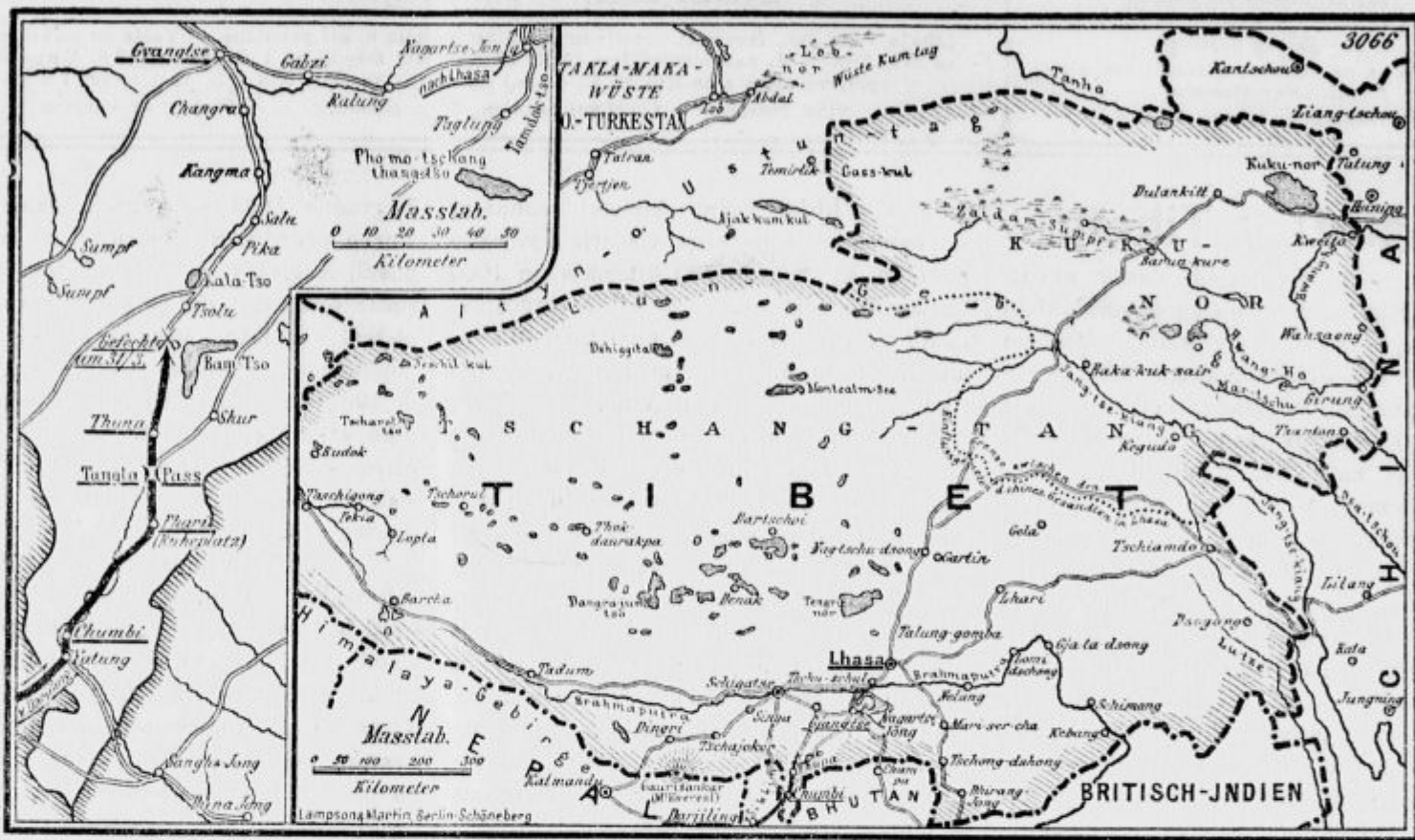
Kaj bo sedaj na morju?

Japonci imajo sedaj zopet povod, da se zibljejo v sanjah, da ostanejo neomejeni gospodarji vzhodnoazijskega vodovja.

Rusom nič ne pomaga, ako bi prikri-vali, da je njihovo portartursko brodogje znatno poškodovano in da skoro ni msliti, da bi moglo sedaj preprečevati kaka japonska izkrcavanja, ako japonsko brodogje polnoštevilo krije izkrcavanja. Za obrambo Port Arturja v ondotni luki imajo Rusi še vedno 41 ladij. K temu številu smo všteli tudi poškodovane velike ladje »Retvizana«, »Cesareviča« in »Pobjedo«, ki če so tudi poškodovane, so vendar še jako sposobne za artileristiško obrambo Port Arturja ter so svojo moč v tem pogledu že opetovano pokazale.

Japonci so glede svojih poškodovanih ladij na slabšem, ker jih morajo puščati v oddaljenih domačih lukah in so za njihove operacije za dobo popravljanja izgubljene.

Poleg tega imajo Rusi še pred Port Ar-

Angleški boji v Tibetu.

men, da hoče umoriti predsednika republike Loubeta, ko bo isti potoval v Italijo. Tudi lastnika poslopja, v katerem se je vršil shod so zaprli in nekega italijanskega delavca.

Iz brzobjavk.

London. Angleži so v Tibetu prodrlí do Gjanytse.

Barcelona, 18. aprila. Ministrski predsednik Maura, ki je zopet popolnoma ozdravljen, je imel včeraj v katalaniškem zavodu daljši govor.

Pariz, 16. aprila. Vlada je upokojila kontreadmirala Rapla in viceadmirala Biensime, ker sta priobčila neka pisma proti mornariškemu ministru Pelletanu.

Budimpešta, 16. aprila. Neodvisna stranka se je izrekla proti zvišanju civilne liste, češ, da je pri zadnjih dogodkih dinastija pokazala, da je za Ogrsko nima simpatij! Tudi proti novim stroškom za kraljev dvor bo stranka glasovala. Pripravlja se zopet na ostrejšo opozicijo.

lovsk« zadel tudi ob kako mino, katero je »Jenisej« položil v brambo obrežja, a Makarov ni vedel za ono točko, ker se je z »Jenisejem« potopil tudi seznamek, kje leže od »Jeniseja« položene mine.

Ameriški strokovnjaki trdijo, da je katastrofa direktno v zvezi z morskó bitko.

Ruski veliki knez Vladimir in veliki knez Ciril sta mnenja, da je »Petropavlovskega« uničila japonska podvodna ladja, kar smo tudi mi že takoj trdili. Ta ladja je izstrelila torpedo, ki je »Petropavlovskega« zadel v strojni del, nakar se je dogodila eksplozija. Ta podmorska ladja se je pri tem skoro gotovo tudi sama potopila. Tega mnenja je tudi »Novoje Vremja«.

Z »Petropavlovskim« so se potopili tudi vse karte in seznamki nadaljnjih ruskih operacij in načrti o brambi Port Arturja, Dalnjega in Niučvanga. Najnovejša poročila poročajo, da je bilo na »Petropavlovsku« 600 mož, rešenih je 75 trupla, katere so dobili, so ruski mornarji slovesno pokopali pretekli petek.

turjem 24 torpedovk, ki so zaznamovane le s številskami. — Upoštevati je tudi, da je še vedno nepoškodovano rusko vladovstiško brodogje, o katerem je včeraj došla vest, da je zapustilo luko. Proti japonskim modernim ladjam to število ruskih ladij vendar še ni tako, da bi Japonci imeli povod, sanjariti o neomejenem gospodarstvu.

V Kronstadtu se oborožuje cela vrsta ruskih ladij, da odplove v vzhodno Azijo. Toliko časa, da bode rusko evropsko brodogje oboroženo in pripravljeno za odhod, bodo morda Japonci imeli še kak uspeh na morju, katerega bodo pa pozneje morali bridko poplačati. Vsaka japonska izgubljena ladja bo za Japonce nenadomestljiva, dočim imajo Rusi za svoje izgubljene ladje v Evropi še velika nadomestila.

Radi tega si Togo s svojimi ladjami tudi ne upa preblizu Port Arturja in varuje svoje moči. Upravičeno smemo pričakovati tudi na morju končno popolno rusko zmago.

Omeniti moramo še, da se je na rekognocijske vežnje iz Port Arturja doslej podal le del ondotnega ruskega brodogja in, da vse rusko brodogje, ki je v Port Arturju še nikakor ni skupno zapustilo luke.

Japonska ima skupno (všteti tudi starejše ladje) 124 ladij, mej njimi 28 oklopnice z 894 topovi in 54 torpedovkami, Rusija pa 382 ladij z 3514 topovi, mej njimi 58 oklopnice z 2412 topovi in 169 torpedovkami ter 67 700 mož posadke, a si mornarico še vedno izpopolnjuje.

V Kronstadtu bodeta v kratkem dve novi ruski bojni ladji spuščeni v morje.

Japonci na suhem. — Ruska zmaga? — Japonska izkrcavanja.

Mnogi listi so mnenja, da Japonci sedaj ne bodo tako neprevidni, da bi prodirali v Mandžurijo. Japonci se bodo morda za sedaj le dobro utrdili v Koreji, katero bodo organizirali z zgradbo cest, železnic in trdnjav ter tako pripravljeni čakali ruske ofenzive. Japonska ofenziva v notranjost Mandžurije bi japonsko armado znatno oslabil, ker bi Japonci morali na raznih krajih puščati garnizije, čim bolj bi se pa Rusi umikali proti Mukdenu, tem bolj blizu bi bili svoji glavni moči. Japonci bi pri tem se ne imeli boriti samo s svojim ruskim sovražnikom, ampak tudi z lakoto, ker bi Rusi že skrbeli, da bi Japonci nič ne dobili, poleg tega pa ne bi bilo nemogoče, da bi bolezní mej japonsko armado napravile mej njo pravo katastrofo.

Japonci pa bodo skušali dobiti kompenzacijo za opustitev prodiranja v Mandžurijo. Vest iz Tokia, da se nameravajo izkrcati pri

tudi pastirje. Razumljivo je torej, kako se kak Herero postavlja, ako se mu je posrežilo, da je prvi v vasi po številu svoje živine.

Ia v resnici imajo begataši pri Hererih velikanske črede. Eni imajo baje 40 000 do 50.000 glav domače živine. Umevno je torej, da taki gospodarji ne morejo skupno stanovati, marveč si izvolijo posamezno ležeče pašnike. Katerikrat tudi zamenjajo nekaj živine med seboj in to valed tega, da so bolj varni pred živinskimi bolezní, kakor tudi pred roparji.

Za drugo se Herero ne briga v svojem življenju, največjo skrb posveča svoji čredi. Herero ima tudi veliko veselje za petje in godbo. Ali do danes je njegov instrument nekako najbolj priprost: lok, na katerem je napeta ena sama struna, na katero udarjajo s palico ali pa jo potegujejo z zobmi. Pri petju pa posnemajo večinoma živalske glasove, v kolikor jih niso misijonarji naučili drugih pesmi.

Orožje nosi Herero kaj primitivno. Glavno orožje mu je asagaja, t. j. železna in na koncu s perjem obdana sulica, in kiris, t. j. kij za metanje, katerih nosi vojak vedno dokaj okrog usnjevega pasu. Poleg tega ima

Herero še lok in tule; toda streljati ne zna dobro, mogoče tudi zato, ker je lok tako primitiven. Rabije tudi nože, ki so podobni bodalcem, in v zadnjem času pogosto puške, toda te puške niso najnovejšega sistema.

Ker so Hereri pastirski narod, nosijo večinoma kože, ki so namazane, kakor Hereri sami, z masčobo in rdečo barvo.

Hererova hiša je podobna panju. Ia tu notri stanuje cela družina, kjer ima oče brezpogojno oblast, katere po njegovi smrti preide na najmočnejšega moža. Toda tudi žena nima dosti manjše oblasti. Glavna žena glavarjeva ima besedo v vseh zadevah; posebno veliko vpliva pa imajo matere še na odrasle sinove.

Zakon je kupna pogodba. Tako je tedaj hči, ki se zgoda omoži, za starše dragocen predmet. Bogat mož, ki res kaj premore, si kupi lahko toliko žen, kolikor jih hoče. S tem si torej pridobi koristnih delavk. Bratje in prijatelji imajo vzajemno svoje žene. Potemtakem je zakon med bratovi otroci prepovedan. Veliko vlogo imajo hčere poglavarjev kot mlade čarovnice. One nas spominjajo rimskih Vestalk, ker morajo ščititi sveti ogenj v posvečenem kraju sredi vasi. In okrog tega svetišča se

vrste potem druge hiše, v katerih Herero gostoljubno živi.

Ako Herero umrje, joka za njim cela vas. Žene jokaje na njegovim truplom; kolikor več solz ga oblije, toliko boljše je. Nato zavijejo mrtveca v kožo in ga pokopljejo sedečega in obrnjenega z obrazom proti vzhodu. Na grob mu navale kamenja; ako pa je bil glavar, nasade še okrog groba trnjevo ograjo. Po letih se vrne naslednik na njegov grob in pripoveduje, na grobu kleče, da se je zopet vrnil ter ga prosi dolgega življenja in pomnožitve črede zase in za svoje.

V življenje po smrti veruje Herero, toda to prepričanje je pri njem nekako nedoločno. Posebno spoštovanje do očeta se kaže še po njegovi smrti. Vsako leto na dan očtove smrti ga obkokujejo. Tudi če je starček slab in betežen ter izroči gospodarstvo svoje črede krepkejšim sinovom, ostane vendar še pravi gospodar. S strahom in z darovi se bliža sinu grobu svojega očeta, da izprosi od njega sveta in pomoči. Otrokom je prepovedano stanovati v bližini groba, ako ni oče izrečno zahteval, naj stanujejo poleg njegovega groba, da bo še mrtav slušal v tihem grobu mukanje njihove črede...

Pičevo, kaže, kje iščejo kompenzacije. Pičevo leži ob korejskem zatoku in na jugovzhodni obali Liautung polotoka. Nasproti leže Elliot in Modri otoki, od katerih največjega Hai-jangtau, ki ima izvrstno luko, so že zasedli pred več tedni. Od Pičeva, ki se nahaja še znotraj ozemlja, ki so ga Rusi vzeli v zakup, pelje cesta proti 40 klm oddaljeni, v Liautungskem zalivu ležeči postaji Port Adams, od koder gre železnica v Port Artur. Sto kilometrov jugovzhodno od Port Adamsa leži Port Artur. Pri Kinču, 40 klm od Port Adamsa je polotok najozj, komaj 1 klm širok. Ako Japonci zasedejo Port Adams in Kinču, odrežejo lahko Port Artur od zveze z rusko-mandžurskim ozadjem in store po trebnje priprave za obleganje tega vojnega pristanišča. Skupnemu nastopanju japonskih čet na suhem in japonskega ladjevja bi se znalo v doglednem času posrečiti vzeti Port Artur. L. 1898. je dobila Rusija to mesto, in vse ozemlje Kvantung s posebno pogodbo od Kitaja za 25 let v zakup. Ako Japan za sede Korejo, in Port Artur, bo lahke s popolno mirnostjo pričakoval ruske ofenzive. Zelo verjetno je torej, da se bodo Japonci skušali najprej pri Pičevu izkrcati, da odrežejo zveze ruske glavne armade z Port Arturjem in začno z obleganjem te prevažne ruske luke.

London, 17. aprila. Iz Petrograda se poroča »Standardu«: Brodovje admirala Togo je eskortiralo nekoliko prevoznih ladij zahodno od izliva reke Jalu, kjer so se japonske čete izkrcale, ne da bi zapazile, da so Rusi v zasedi. Ko je bilo 12.000 mož japonskih čet izkrcanih, napadli so jih Rusi ter jih poginili na zrak ladja m. Japonci imajo velike izgube mej moštvom. Pozabili so tudi mnogo topov.

London, 17. aprila. »Morning Leader« poroča iz Cifu, da so Japonci izkušali izkrcati svoje čete, da bi prišli do Port Arturja. Svoje čete so poskusili izkrcati, kakor trdi »Daily Express«, pri 40 milj od Port Arturja oddaljenem Kulangu.

Admiral Skridlov.

naslednik Makarova, se je šele nedavno izrazil, da zavida Makarova za nalogo, katero ima določeno v zgodovini. Ni preteklo od tedaj mnogo časa, in naloga, za katero je tako zavidal Makarova, je pripadla njemu. V kakih treh tednih bo Skridlov došel iz Petrograda v Port Artur, od tedaj ga bo pa nameščal ondi cesarski namestnik Aleksejev. Predno je Skridlov odpotoval iz Sebastopola v Petrograd, imel je ondi vojaško parado, pri kateri se je poslovil od vojaštva. Mnogo častnikov je izreklo željo, spremljati ga v vzhodno Azijo.

»Novoje Vremja« trdi, da se je imenovanje Skridlova sprejelo s splošnim navdušenjem. Njegovo ime je v Rusiji in posebno v mornariških krogih istotako popularno, kakor Makarevo. Njegova odločnost, delavnost, previdnost in spretnost je i v inozemstvu i v sovražnem taboru dobro znana. Skridlov dobro pozna bojišče, moči in značaj sovražnikov. Vse to opravičuje vero Rusov, da se bo Skridlovu posrečilo, prinesiti srečo, ki je sedaj tako kruto nezvesta ruskemu brodogradu, in zagotoviti zmago s'avnomu in drznemu ruskemu brodogradu. »Svjete« slavi Skridlovo drznost in odločnost in trdi, da bo njegovo imenovanje zopet ohranilo osirotelo brodogradje.

Niučvang.

Niučvang, 17. aprila. Dopisnik »Daily Maila« je obiskal predvčeršnjim s privolenjem oblastev tukajšnje vojno taborišče. Kakor trdi, so niučvanske utrdbе že vse dovršene. Na južni in zahodni strani ščititi dve utrdbi in ena vrsta nakopov mesto proti sovražnim napadom. Ob obrežju reke na vzhodu stoji ena brigada topništva, ki je razpostavljena ob železnici. Taktične pozicije baterij ščitijo pešci. Izliv reke Liau in del obrežja je zavarovan z električnimi podmorskimi podkopji, ki so z žico zvezani z utrdbami.

Milijon ruskih vojakov na bojišču.

Ruski cesar je baje dejal, da bo še v te kočem letu na bojišču pol milijona bojevnikov, a potem narase njihovo število tudi na milijon.

Rusi ob Jalu.

Tokio, 17. aprila. Zasebna poročila iz Koreje potrjujejo vest, da koncentrujejo Rusi na desnem bregu reke Jalu 20.000 mož, da preprečijo napad Japoncev na Mandžurijo.

Hinavski sultan.

Iz Carigrada poročajo, da je turški sultan povodom smrti Makarova poslal ruskemu carju iskreni izraz sočutja.

Praske pred Port Arturjem.

Port Artur 16. aprila. Dopisnik ruske brzojavne agenture poroča: Danes ob 6. uri zjutraj se je prikazala na horizontu mala sovražna eskadra, ki se je pa hitro umaknila. Ob 10. uri so zopet prišle na

vidik sovražne ladje, skupno 23, ter so se razdelile v dve skupini. Prva je odplula proti Liaočanu, kjer je obstreljevala obrežje in Tingerski polotok; druga se je pa uvrstila nasproti pristanom ter obstreljevala Zlato goro ter ostalo baterijo. Obstreljevanje je trajalo do 1. ure popoldne.

Naše ladje so odgovarjale z neposrednim streljanjem. Dobro namerjen strel je poškodoval japonsko križarko. Po drugih poročilih sta bili poškodovani celo dve japonski ladji. Na utrdbah in v mestu ni bilo nikake škode. Nekoliko Kitajcev je bilo ubitih, dva Kitajca in dva Rusi pa ranjena.

Japonci ob sibirski železnici.

Petrograd, 17. aprila. Iz Harbina se poroča, da so Rusi zopet vjeli dva japonska častnika generalnega štaba v bližini železnice. Oba sta bila preoblečena v tibetanske duhovnike ter sta skušala uiti. V nujnem torišču so našli 30 klg. piroksilina, tri zabojke zažigalnega motvoza, dinamita in priprave, s katerimi bi razdrli železniško progo. Bržkone sta nameravala razstreliti most čez reko Nonni. Oba vjetnika sta hladnokrvno priznala, da sta hotela razdrti železniško progo.

Požar v cesarski palači v Söulu.

Uradno poročilo o požaru v cesarski palači v Söulu trdi sledeče: 14. t. m. je vzbuhnil v Kanci paviljonu cesarske palače v Söulu požar, ki ga je skero popolnoma vničil. Cesar se je preselil v poslopje cesarske knjižnice. Ogenj je nastal v »ondoru«, v neki peči, katero so popravljali. Dalje se še poroča: Ker je cesarska palača poškodovana, je vprašanje, kje bo stanoval dvor. Sicer je v Söulu še ena cesarska palača, toda cesar se noče tam naseliti, ker meni, da tam straši duh od japonskih vojakov umorjenecesarice. Vsled spomina na ta umor korejske cesarice se je pričelo zopet nevarno gibanje proti Japoncem.

Sv. oče in Rusi

Rim, 17. apr. Papež je sprejel v avdienci ruskega poslanika Gubastova, ki je določen zdaj za ruskega poslanika v Srbiji. Sveti oče se je dalj časa pogovarjal z njim, izražal svoje obžalovanje nad vojako, zlasti nad nesrečo »Petropavlovsk« ter podelil Gubastovu red sv. Jurija.

Togo poročila.

Tokio 17. aprila. Admiral Togo poroča: Združeno ladjevje je pričelo, kakor je bilo poprej sklenjeno, 11. t. m. svoj osmi napad na Port Artur. 4., 5. in 14. flotilja torpedolovcev ter »Horyo Maru« so dosegli vhod v portartursko lukko o polnoči od 11. na 12. t. m. in vkljub ruskim svetlobnim metalcem se jim je posrečilo na različnih mestih položiti podmorske mine. 2. flotilja torpedolovcev je pri svitanju dneva 12. t. m. opazila enega ruskih torpedolovcev, ki je skušal doseči lukko. Po boju, ki je trajal 10 minut, se je ruski torpedolovec pogreznil. Opazili smo drugega ruskega torpedolovca, ki je prišel od Liaotešana; napadli smo ga, a se mu je posrečilo priti v lukko. Oddelek 3. japonskega brodogradja je dosegel zunanjo lukko portartursko ob 8. zjutraj, nakar je začela ruska ladja »Bajan« streljati, ki je prišla prva iz luke. Sledili so »Novik«, »Askold«, »Diana«, »Petropavlovsk« in »Poltava« in napadli Japonce. Naš 3. oddelek je namenoma slabo odgovarjal in se počasi umikal, dokler niso bili Rusi okrog 15 milj daleč izvajljeni proti vzhodu, potem se je prikazal japonski prvi oddelek, ki je bil obveščen po brezžičnem brzojavu. Ruske brodogradje je pri dohodu novega japonskega oddelka, ki se je nenadoma pokazal na obzorju, skušalo doseči lukko, pri tem je »Petropavlovsk« zadel na mino, ki so jo Japonci ponoči nastavili. Tudi neka druga ruska ladja je izgubila ravnotežje, japonsko brodogradje je ostalo nepoškodovano. Naslednji dan so Japonci napad na Port Artur ponovili.

Razna poročila.

Vladivostok, 18. aprila. Vkljub temu, da so Japonci v Jokohami razrušili rusko cerkev, stoji japonska malikovalnica v Vladivostoku še nepokvarjena. Nobenemu Rusu ne pride na misel, da bi jo poškodoval. Pred Vladivostokom in okoli otoka Askalda se je pojavilo mnogo kitov.

Hanover, 17. aprila. Princ Stanislav Radzivil, sin kneza Antona Radzivila, cesarjevega generalnega adjutanta, je vstopil kot poročnik k nekemu vzhodnosibirskemu kozakemu polku, da se vdeleži rusko japonske vojske.

Berolin, 17. aprila. Kitajski poslanik v Berlinu general Jinčany se je izjavil, da Kitajka nima nobene panmongolijske zveze in da bo mirna, ako jo bodo drugi pustili pri miru.

Petrograd, 18. aprila. Dne 12. t. m. potopljena torpedovka ni »Bezstrašnij«, ampak uničevalec torpedov »Stražnij«, ki je bil zgrajen iz jekla l. 1902 ter je imel

3800 konjskih sil. Dolg je bil 58 m, širok 5,7 m.

Dunaj, 18. aprila. Iz dejstva, da je ruska oklopnica »Pobjeda« odgovarjala zadnjemu japonskemu bombardiranju na Port Artur, sklepajo listi, da ni težko poškodovana.

Pariz, 18. aprila. »Petit Parizien« je mnenja, da je sem došli dvorni ruski minister baron Frederiks prišel radi nakupa vojnih potrebin. Francoski zunanji minister je Frederiksa danes sprejel.

Reka, 17. aprila. Japonska vlada se pogaja brzojavno z reško in tržaško plovnou družbo za nakup ali najem velikih parnikov, ki bi prepeljali na Japonsko več tisoč ogrskih konj.

New-York, 17. aprila. Prebivalci Kinatovna, tukajšnega kitajskega mestnega oddelka so priredili pretekli terek demonstracijsko slavnost za Japonce.

Washington, 17. aprila. Ruska vlada je naznanila, da bo imela vsakega častnikarskega dopisnika, ki se bo posluževal brezžičnega brzojava, za ogleduhainga bo dala vstreliti.

London, 17. aprila. Londonski listi imajo malo verojetna poročila iz Sangaja, da divjajo v ruskem taboru v Liaojangu črne koze, ki zahtevajo vsak dan na stotine žrtev.

Port Artur, 16. aprila. Truplo Vereščaginovo so našli in slovesno pokopali. Na polotoku Liautung so Rusi proglasili preki sod.

Neresnična poročila.

Berolin, 18. aprila. Vest, katero je dobila »Kreuzzeitung«, da je Port Artur že padel, je neresnična.

Petrograd, 18. aprila. Ruska brzojavna agencija pravi, da so vse vesti o novih izgubah ruskih oklopnic neresnične. Vest, da se je 15. t. m. potopila ruska ladja »Sebastopol«, je neresnična. Tudi ni res, da bi bila zveza mej Port Arturjem in Inkavom pretrgana, ter da bi bil neki železniški most razstreljen v zrak.

Štajerske novice.

Štajerska deželnozborna volilna reforma. Cesar je potrdil od štajerskega deželnega zbora 10. nov. 1903. sklenjeno volilno reformo. S tem so upeljane direktne volitve v kmečkih občinah in četrti kurija z osmimi novimi mandati. Dež. zbor štajerski obstoji odsej iz virilistov, knezoškofov sekavskega in lavantinskega in iz rektorja graške univerze, dalje iz 68 (doslej 60 voljenih poslancev), in sicer kot doslej iz 12 veleposesnikov, 25 zastopnikov mest, trgov in trgovinskih zbornic v Gradcu in Ljubnem, 23 kmečkih zastopnikov in 8 zastopnikov splošnega volilnega razreda. Število deželnih odbornikov po novem volilnem redu ni pomnoženo. Vsaka prvih treh kurij voli po enega deželnega odbornika, ostali trije odborniki, voljeni doslej skupno od vseh treh kurij iz cele zbornice, bodo voljeni od zdaj od vseh štirih kurij. Postava je stopila s cesarjevo sankcijo v veljavo in se bodo volitve v splošno kurijo vršile koncem meseca avgusta ali začetkom septembra, ker se dež. zbor kmalu potem snide k jesenskemu zasedanju.

Š Požar. Iz Vidma ob Savi se nam poroča: Danes, dne 14. aprila t. l. je nastal velik ogenj v Potočah, v gozdu posestnika Pribošiča iz Stare vasi. — Ker je bila huda sapa, je še bolj netilo ogenj, da je zgorelo nad 6 oralov gozda. Škoda je velika. Ogenj so pogasili s tem, da so prekopali gozd. — Bila bi se lahko zgodila še večja nesreča, ko ne bi bili hitro ogenj udušili, ker vrh hriba je vas Libna, kjer segajo hiše čisto do gozda. Zažgala sta baje dva dečka šolarja. — Pričeli so tudi z delom uravnave Save med Vidmom in Krškim.

Š Slovenski uradniki v tujino. Vlada je prestavila slovenskega uradnika g. R. Tobiasa iz Maribora v Obdach na Gornjem Štajerskem, kjer je imenovan za kontrolorja

Š Roparski umor. Iz Celja poročajo, da so pri Bregu, občina Loka, našli v Savi mrtvega plovca Franca Flereta. — Na truplu so rane. Sumijo, da je Flereta umoril nekij njegov tovariš ter mu oropal zasluženi denar.

Š Tat se je opijanal. Preobilo pijače ne dobi dobro in še celo tatu ne. Kočar Anton Majcen iz Moravice je že dalje časa kradel po ptujem, ljutomerskem in ormoškem okraju. — Nedavno v noči je vlomil v klet posestnika Hojnika v Senčaku in se tamkaj spravil nad vino. Vinaki bratec Majcen pa se je tega božjega daru tako napil, da je nezavesten obležal v kleti, kjer so ga drugo jutro našli domačini in žandarjem izročili.

Koroške novice.

k Izredna vročina je bila te dni na Koroškem. Sneg se radi tega na planinah hitro topi.

k Povodenj. V Bistrici na Zili je vsled hitro topnečega se snega velika povodenj. Voda nosi seboj z gora razne stvari. Kraj je v nevarnosti. Na pomoč so prišli lovci iz Beljaka.

k Gorelo je dne 13. t. m. v Tinjah pri Kajžlerju, kjer je uničil ogenj gospodarsko poslopje, škode je 8000 K; pri sosedu Lovrencu Janežu je pogorelo kegljišče.

V dolenske Toplice!

Sezona se bliža. Kdo pojde? Vsak, kdor ljubi svoje zdravje. Tisočletna skušnja prida, da za nekatere bolezni ni drugega pomočka ko gorke kopeli. V številu teh bolezni so na prvem mestu one, ki izvirajo iz prehlajenja, kakor protin in revmatizem; Slovenec jih s kratko besedo »trganje« imenuje. Te bolezni so pravi bič za ubogo človeštvo, med vsemi najbolj razširjene, pa tudi je gotovo, da se najhitreje odpravijo po gorkih kopelih. Kdor ne verjame, naj vpraša izkušene zdravnike ali pa bolnike, ki so ravno vsled kopanja v toplici popolnoma ozdraveli, ali pa vsaj dosegli izdatno zboljšanje. Zatorej, kdor trpi na »trganju«, le v Toplice! Jamčimo, da se bo zdrav in vesel domov povrnil. Da temu ali onemu toplica ne pomaga, je samo to krivo, ker se premalo dni koplje ali premalo varuje prehlajenju.

Star topličar, ki je s kopanjem protin odpravil, trdi, da bolnik, ki je že več let »trganju« podvržen, ne bi smel manj kot 30 kopeli uzeti. Kdor je šele zdaj bolezen dobil in ne posebno hudo, mu bo 21 kopeli zadostovalo. Pa tudi oni srečni topličar, ki je vsled gorkih kopeli ozdravel, bo prav storil, ako vsako leto za nekaj tednov v Toplice pride, da se zavaruje proti novim napadom bolezni. Zakaj ni je bolezn tako hinavske in potuhnjene, kakor je n. pr. protin; človek misli, da ga je zmiraj prost, kar ga nenadoma napade in po daljšem presledku tem hujše mrovati.

Tedaj še enkrat: V dolenske Toplice! Kdo pojde? Vsak, kdor ljubi domovino. — Čemu bi dajal prednost drugim krajem in tujcem zaslužek? Dolenske Toplice so tako izvrstne, da ni treba boljših iskati, ne le za zdravljenje revmatičnih bolezni in njih posledic, ampak tudi za raznotere katere v dihalih in prebavilih.

Res, da tukaj topličar ne najde take zabave, kakor se nudi po modernih večjih kopališčih, in da mora zlasti ob slabem vremenu dolgočas prodajati, a v dolenskih Toplicah dobi to, kar je glavna reč: zdravje, in to tako poceni, da se je čuditi.

Bodimo hvaležni Stvarniku, da je tudi naše krasno domačo zemljo oblagodil s toplimi vreli na korist trpečim rojakom, in obiskujmo domače Toplice. Po večjih kopališčih je res marsikaj bolj pripravnno in zabavno, pa tudi dvakrat, trikrat toliko stane, — kar se pa tiče zdravilne moči, se dolenski topli vrelec lahko z vsakim drugim meri.

Potemtakem upamo, da nas zopet letos polnoštevino obiščejo vsi cenjeni stari gosti, pa tudi novi prijatelji, ki jim je morda minula vlažna zima pustila kak spomin. Začetek kopanja je dne 1. maja. Uverjeni smo, da nekateri bolezni, ki jih je pozimi »trgalo«, že komaj čakajo, da se odveri sezona. Pridejo naj, ako bo vreme suho, takoj prve dni maja, ker bo v poznejših mesecih čimdalje večji naval.

Topličarji bodo zapazili, da se je od lani mnogo popravilo in novega naredilo. Zginila je nekazna stariška veranda izpred kopališkega poslopja, več sob je dobilo parketna tla in novo slikarijo, v oddelku za dame stoji nova zaklepna kabina. V gostišču je vpeljana nova razsvetljava, ob cesti proti Podturnu je zasajen nov drevored itd. Tako grajsko oskrbnštvo kakor kopališka komisija sta vse storila, kar je bilo po razmerah mogoče, da se kopališče povzdigne in čislanim gostom vsestransko ustreže. Na opravičene želje čislanih gostov se bo tudi v prihodnje z veseljem ozirjemalo, le izraziti naj jih blagovolijo.

Vse je pripravljeno: sobe osnažene, žimnice prerahljane, po gostilnah izborna pijača, pri Ivan Sitarju elegantno prenovljen omnibus in drugi vozovi, celo nove zgodovinsko zanimive razglednice »Toplice ob Valvazorjevem času l. 1689« itd. Pridite, zlasti meščanski gosti, takoj s 1. majem, ko vam tudi narava s svojim nežnim mladim zelenjem in prvim cvetjem nudi toliko plemenitega razvedrila in blagodejnega užitka. Tako prijazne okolice je ni kmalu kje, kakor je tukaj. Kdor je bolan, le v Toplice! Topličan.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 18. aprila.

Šhod na Suhoriji. Vaščani iz Kozjan v Istri so se s Suhorci na kranjski meji okraj Košane pogodili, da zgrade potrebno cesto do državne ceste pod Bujami ter primeren most čez vodo Reko, ker je stari

most pri Deklevi jako slab. Povabili so drž. poslanca dr. Žitnika, naj bi jim nasvetoval, kako bi čim prej dobili nujno potrebni most. Temu povabilu se je poslanec včeraj odzval in dal jim potrebna navodila. Nato je popoldne v Suhoriji poročal o delovanju državnega zbora za vlade dr. pl. Körberja. Med drugim je naglašal, da prememba vlade, oziroma ministrov, kar namerava češka obstrukcija, se ne ozdravi parlamenta in ne napravi reda v Avstriji, ako se ob enem ne predrugači stari vladni sistem, ki je vir in vzrok strastnih narodnih bojov v državi. Obstrukcija sedaj ni sama sebi namen, marveč je le silobran proti združenim nemškim strankam, ki imajo popolnoma v oblasti sedanje vlado. Ker tudi jugoslovanski poslanci trpko čutijo zle posledice te nenravne zveze med vlado in nemškimi strankami, zato so se pridružili češki obstrukciji. Kakor vse kaže, bode tudi bližnje zasedanje le kratko. Ko vlada dobi delegacije, zopet odstavi poslanca ter vzame v roko kljuko § 14. Toda: vrč hodi tako dolgo k vodnjaku, da se razbije.

Kmetijska šola na Grmu in nje učenost. Piše se nam: Bil sem pri zadnjem živinorejskem shodu v Novem mestu. Ne bom tu govoril o posameznih predavanjih. Povem le to, da se nam je g. vodja Dolenc, katerega postava kaže, da mu ni slabo v deželni službi, zdel duševno nekako preveč skromen — za deželo namreč. Tudi govori raznih udeležencev, izmed katerih imenujem n. pr. metliškega župana g. Jutraža, so pokazali, da semtertje navaden gospodar bolje zadene potrebe kmetijstva, kakor pa gospodje, ki iz bukev predavajo. Pregledal sem gospodarstvo, in moram reči, da bi se za živino lahko bolje preskrbelo, nego se godi tukaj. Pa ne le pri živili bi se lahko bolje skrbelo za red in snažnost — tudi gojenci se ne morejo preveč pohvaliti z oskrbo. Sicer se skrbijo, da gredo vsako nedeljo lahko v gostilno, namestu h krščanskemu nauku, in dobi vsak v ta „izobraževalni“ namen svojih 60 h, vendar na njih spalnice se ne obrača taka pozornost. Glede snage, reda in navedenega vedenja bi se moralo mnogo izpremeniti na grmški šoli. Kaj pomaga, če zna izšolani gojenec nekaj stvari o teoretičnem kmetijstvu, če je pa njegova vzgoja taka, da ni za kmetovavca! Naj bi se vendar enkrat natančno preračunalo, če so žrtve dežele za to šolo v kakem razmerju z njeno koristjo! Ne rečem, da naprava ni dobra, a preišče se naj, če odgovarja vodstvo z vzgojo opravičenim zahtevam! Kaj pravite k temu, ako se tu na primer govori o vrednosti človeškega blata takole: „Blato navadnega človeka je vredno 1 krajcar, blato fajmoštra ali kapucinarja pa 5 krajcarjev.“ Lahko si miselite, kake dovipe delajo na to gojenci! In ko eden pravi: „Blato našega ta starega mora biti pa potem vredno najmanj 20 kr.“, pristavi drugi: „Mnogo več, kakor njegova učenost.“ Uspehe takega pouka si lahko mislite! Zlasti zdaj, ko se misli na ustanovitve kmetijske šole za Gorenjsko, naj bi se natančno premislilo, kako se ta šola ustanovi, ali bo donasala pričakovane koristi, in komu se izrodi vzgoja kmetijskega naraščaja! Sin kranjskega kmeta se bo le tedaj vzgojil v pametnega gospodarja, če bo videl racionarno gospodarstvo, katero se samo vzdržuje na posestvu, ki je podobno posestvu našega kmeta. Videti mora tu vodstvo, katero je prošinjeno onega delavnega, krščanskega duha, ki je potreben za naše ljudstvo. Drugače boste vzgojili mladeniče, ki bodo o tem ali onem vedeli več, kakor navaden gospodar, a v naših razmerah na domačem kmečkem domu ne bodo znali drugega, kakor zapravljati in dolge delati. Pri kmetijskih šolah je velika nevarnost, da se ne vzgoji več kmečkih škricov in nadutih nepraktičnih blebetečev, kakor pa resničnih, previdnih in delavnih gospodarjev. In teh nam je treba dandanes! Naj se vendar enkrat začne brezobzirno delati red v kranjski deželi! Naj obstrukcija izčisti to ozračje!

Poganske blodnje. »Rdeči Prapor« je za Veliko noč zopet nekoliko pofilozofiral. On se raduje, da svet ne sledi »naivnim mislim nazarenskoga proletarca«, ampak be sedam Heinejevim, da »prepuščamo nebo angeljem in vrabcem« ter vzklika: »Pogansko veselje do življenja je premagalo krščansko resignacijo in na temeljih krščanskih

bogov plapolala rožnata zastava uživanja, življenja, ljubezni.« Plačanci kapitalističnih judov žudno poznajo krščanstvo, ako nam govore o »krščanskih bogovih«. Koliko jih pa je? Nato se norčujejo iz »pohabljenih apostolov« in kliče: »Živeti hočemo, dokler živimo!« Ti od svojih strasti izsesani pogani se drznejo zdravemu krščanskemu ljudstvu v obraz vreči besede: »Krščanstvo je poskusilo iz gorkih trupel narediti — mrlje, iz živih ljudi — zaprašene mumije — a plamen nature je premagal to nakano!« Plamen nature? Ta najblažilnejše plapolala v krščanstvu, a v poganstvu postane požar, ki uničuje onega, kateri ga goji. Res obžalovanja vredni delavci, ki morajo pod imenom »modroslovja« verovati v take neumne blodnje!

† **Frančišek Belšak.** V soboto zvečer ob 6. uri je umrl v Ljubljani pri cekvi Sreca Jezusovega Frančišek Belšak, misijonski duhovnik sv. Vincencija Pavlanskega. Rojen je bil rajni gospod v Zavrčah na Stajerskem 3. oktobra 1872. Gimnazijo je obiskoval v Ptuj in Celju. Izvolil si je misijonski poklic in stopil l. 1893 v misijonsko družbo sv. Vincencija, kjer je dovršil modroslovne študije ter bil 22. julija 1899 v Gradcu posvečen v mašnika. Se istega leta v jeseni je bil za Ljubljano določen, kjer se je s takšnim veseljem in s tako vneto žrtvoval misijonskemu delu, da so ga njegovi sobratji ljubeznivo prosili, naj pazi, da si vsled napora pri njemu tako ljubem misijonskem delu ne nakopje kakšne bolezni. Bil je na več svetih misijonih na Kranjskem, Goriskem in tudi med beneškimi Slovenci. Toda kmalu se ga je vsled prehlajenja prijel nevarna bolezen, ki ga je štiri leta mučila in tudi konec storila njegovemu delavnemu življenju. Da bi okrevaj, bil je poslan v Maribor in v zdravišče v Gorico. A pomagalo ni. Pretekli torek, 12. aprila, je — že zelo bolehen in slab — vendar še opravil daritev sv. maše. Ob pol 11. uri dopoldne je prosil za svete zakramente za umirajoče in bil previden, potem pa nič več vstal iz postelje in v soboto zvečer je mirno v Gospodu zaspal, šele v 32. letu svoje dobe in v 5. sv. mašništva. O njem veljajo besede: Žrtvoval sem se in umrl za Njega, ki me je ljubil in poklical. Priporoča se vsem prijateljem in znancem v pobožno molitev!

Vojaške vesti. Vojaški zaslužni križec je dobil stotnik Tomaž Beneš pri 27. pešpolku. Izraz cesarjeve zadovoljnosti je sporočen stotniku pri 17. pešpolku Vendelinu Colerusu pl. Geldern. Na lastno prošnjo je umirovljen podpolkovnik 18. pešpolka Franc Smolnikar. Stanoval bo v Ljubljani.

Imenovan je privatni docent gospod dr. Friderik Pregl, rodom Ljubljančan, za izrednega profesorja fiziologične kemije v Gradcu.

— **Roparski napad.** — Kakor so pripoveduje, izvršil se je v petek okoli 8. ure zvečer v krčmi pri Iharju na Prevalah, ki stoji na samem na cesti med Sv. Goro in Solkanom, drzen roparski napad. Skoro celi dan valjal se je v in okoli krčme neki neznan mlad človek. Zvečer okoli 8. ure, in sicer po večerji, bilo ni v krčmi nobenega drugega razun Iharjeve družine in omenjenega neznanca. Družina kratila si je čas s čitanjem knjig družbe sv. Mohorja. Kar plane pokoncu neznanec, izvleče nagloma iz žepa samokres ter ustrelil najprej na krčmarja in potem na krčmarico. K sreči pa sta privosila mimo Iharjeve krčme dva trnovska voznika, ki sta čula strele. Pri tekla sta naglo v hišo, in ko sta zapazila, kaj se godi, planila sta na roparskega napadalca, ga prijel, zvezala in kasneje oddala solkanskim orožnikom, ki so ga pripeljali v goriške zapore. Krčmar Ihar je bil baje hudo ranjen na vratu. Ranjena je bila tudi njegova žena, pa ne tako hudo.

— **Pobeg prišiljenec.** Iz Košana je od dela pobegnil 19letni prišiljenec Tomaž Gostiša, pristojen v Spodnji Logatec.

— **Nov most bo zgradil brški okrajni cestni odbor** čez potok Račo pri okr. cesti Vir Dol Podrežje.

— **Generalni štab**, ki pride 5. ali 6. maja t. l. na svojem potovanju v Idrijo, bo ondi slovesno sprejet.

— **Prvi roj.** Pri posestniku M. Z. v Podpeči pri Brdu so včeraj, 17. t. mes., rojile prve čebеле. Nenavadno topli prvopomladanski dnevi so jih izvabili iz panja.

— **Kanal med Dunajem in Trstom.** Ministrstvu za trgovino je došel neki nov načrt za zgradbo kanala med Dunajem in Trstom. Ime avtorja ni znano. Kanal bi bil dolg 500 kilometrov in bi zahteval 500 milijonov, vporabivši vse vode

sposobne za plovbo, ki so na tej poti. Preko Julijskih alp in Simeringa bi železniški vlaki prevažali ladije. Ta načrt ostane bržkone — načrt.

— **Umrl** je v Trstu bivši laški državni poslanec dr. Alojzij Cambon.

— **Po Dolenskem** doli blizu izliva Krke v bistro Savo je te dni nekdo prodajal svojo »neodvisno« pamet. Ta mož zna na pamet ves zelenčev besednjak in rodovnik. Posebno pa so mu duhovniki pri sre. V neki gostilni je robantil, ker mu otroci doma nagajajo: Liberav! No, če tako robanti doma, ni čudno, da se ga otroci boje. Po govoricah kaže, da je ta mož »neodvisen« kmet gori kje izpod loških hribov. Pa ne, da bi bil Fortunov Peter?

— **Iz Vipave** se nam piše: Uradno posloplje je spredaj dodelano; baš te dni pritrdili so grb z napisom. Na dvorišču pa manjka še vedno vodnjaka, mejnega zidu in za stranke potrebnega prostora. Da ni opazil teh nedostatkov naš g. sodnik, temu se nočemo čuditi, saj ga poznamo. — Pošta od mlina sv. Marka do Vrhpolja posluje točno, v hitrosti celo nadkrijuje ono iz Cola čez Ajdovščino v Vipavo. — Za šolski vrt išče nekdo vrtarja; umeti mora, kako se krompir sadi, drugih zmožnosti se ne zahteva. Oj lepi časi, ko je bil pri nas g. Jurij Adlešič! Takrat je bil šolski vrt paradiž, veselje šolske mladine, up in ponos vipavskih kmetovalcev! — Gospod Tone vkljub neštevilu služb ne more izhajati. Pogodi naj se s tovarnami za cikoro, da prevzame nabiranje lepakov — in če tudi to ne zadostuje, prosta je služba, ki jo opravljajo otroci s karjolico in lopato. Obe službi dobi se brez pretekočije in brez konkurence. — Smrti strah je popadel vipavske pse, mačke in druge živali šele v začetku tega meseca. — Spriznili so se tisti mali birmanček, boter in tretji v družbi. No, to je lepo in krščansko. Se lepše bi bilo, ko bi tako ne kazalo. Da si pa vipavski »torbar« ne bode preveč ubijal glave, naj se potolaži z Ribničanom, ki je iskal konja v dolini, dobro vedoč, da ga ondi ne najde.

— **Tatvina na pošti pri sv. Savi.** Iz Trsta poročajo: Te dni je prinesel neki postrežek v zastavljalnico Dussichevo nekaj vrednostnih papirjev uročenih mu od nekega neznanega človeka. Ker se mu je stvar sumljiva zdel, je g. Dussich hitro obvestil redarstvene organe. Te karte so bile svoječasno ukradene v poštnem uradu pri sv. Savi in so last ravnatelja tamošnje čistilnice riža. Poleg teh je bilo ukradenih 2200 K v gotovini in 1 zlat prstan.

— **Gostovanja.** G. Ign. Borštnik, ga. Irma Polakova, g. Drag. Novosel (bariton) in g. Dragotin Simon (virtuoz) iz Zagreba prirede od 15. maja do 15. junija t. l. več umetniških večerov v Sarajevu, Dubrovniku, Spletu, Trstu in Ljubljani. Vspored bo obsegal 2 dramski in 6 opernih ozir. operetnih točk. — Družba članov slovenskega gledališča iz Ljubljane (gg. Dragutinovič, Lier itd.) gostuje sedaj na Hrvaškem.

— **Gibanje mej zidarjev** se je v Trstu zopet začelo. Delavci so sestavili naslednjo spomenico: 1. Plačila in urnik ostaneta ne spremenjena in ostane odprava dela na akord. 6mesečni rok za odpoved dogovora se odpravi. 2. za najemanje zidarjev podajavev, žensk in dečkov se morajo podjetniki in mojstri obrniti do posredovalnega urada društva zidarjev. 3. Delo na visečih odrh (zattere) in na stopnjicah Martineli se odpravi. A dokler se ne odpravi, je plačevati za delo na prvih 50, na drugih 80 odstotkov več. 4. Nočno delo naj se ne plačuje na uro, ampak z dvojno dnevno plačo. 5. Izredno, izvzemši nujne slučaje, ni obvezno; za te ure je povišati plačilo za 50 odstotkov. 6. Delo ob nedeljah je odpraviti. V nujnih slučajih pa je plačati za to delo dvojno plačilo. Če je delo podaljšano preko 3. ure popoldne, je za vsake tri ure plačati dvojno dnevno plačo. 7. Prazniki so smatrani za delavnike, izvzemši božične, velikonočne in binkošne praznike. A na pred dnevi teh praznikov se dela le 7 ur s plačilom za ves dan. 8. Dan 1. maja je splošni praznik. 9. Delavci morajo prihajati ob ponedeljkih na delo, ter delati ves teden, izvzemši bolezen, ali nujne dogodke v rodinini. Če zakasne, vsprejeti naj bodo na delo v dotični uri. Delodajalci smejo poslati delavce z dela le radi slabega vremena. 9. Vsaka stroka zidarjev mora imeti svojega zaupnika v zvezi zidarjev. 10. Navskrižja med podjetniki in delavci mora vzravnati ta zaupnik in vsaka represalija proti temu zaupniku bi se smatrala kakor žaljenje vseh delavcev. Končno predlaga spomenica, naj podjetniki izvolijo poseben odbor, ki bo skupno z delavskim odborom proučeval te zahteve.

Ljubljanske novice.

Zboljšanje plač v tobačni tovarni se je delavstvu naznanilo preteklo soboto. Zvišanje plač ni ravno veliko; vendar je upati, da s časom delavstvo doseže več.

Umrl je včeraj popoldne g. Andrej Zajc, gostilničar »pri Jurju« na Poljanski cesti števil. 11. — Umrl je vodja zemljiške knjige v pokoju in posestnik g. Jak. Kavčič.

Nov most pri Opekarski cesti. Radi te velepotrebne in nujne zadeve se je vršil včeraj pogovor davkoplačevalcev iz trnovskega in št. jakobskega okraja v gostilni gospe Uršule Brekvar pri Opekarski cesti. Zbralo se je nad 40 davkoplačevalcev, večinoma hišnih posestnikov. Kakor znano, postavil je g. nadinžiner Žužek načrt za ta most, ki bi bil širok 6 metrov (4 metre za vožnjo, 1 meter na vsaki strani za pešce). Zgrajen bi bil tako, da bi se v slučaju večjega prometa lahko vseh 6 metrov porabilo za vožnjo, hodnika za pešce bi se pa napravila na zunaj. Most bi stal 40.000 K, vendar izvestni krogi na magistratu hočejo gradnjo zavleči, dasi je bilo že sklenjeno, da je gradnja tega mostu nujno potrebna posebno z ozirom na promet. S tem mostom bi se ta kraj, ki je eden najlepših krajev mesta in ima ob Opekarski cesti najlepši ljubljanski drevored, znatno povzdignil. Davkoplačevalci so povdarjali, da je treba večkrat prirediti sestanke, na katerih naj se odločno zahteva, da se studija ta okraj kaj stori. Povdarjalo se je, da je trditev, da bi obstrukcija v kranjskem deželnem zboru kaj zavirala zgradbo mostu, navadna »farbarija«, ker če bi osuševanje berja zgradbo mostov preko Ljubljane kaj zaviralo, bi zaviralo v prvi vrsti zgradbo jubilejnega mostu. Pri osuševanju bodo obrežna zidovja napravili od št. jakobskega mostu do jubilejnega mostu, torej bi mesto obrežna zidovja lahko dobili zastoj pri jubilejnem mestu, ne pa ob mostu pri Opekarski cesti, ker ondi bo osuševalni odbor obrežja zavaroval le s kolmi. Povdarjalo se je, da bi za denar, ki so ga porabili za jubilejni most, zgradili lahko tri mostove. — Zgradba mostu pri Opekarski cesti bi bila velikega pomena tudi za razvoj mesta. V drugih mestih zidajo nove zgradbe posebno ob vodi, pri nas se posebno rado zida v okrajih, kjer je polno dima. Ob Opekarski cesti sije solnce, ko je v mestu še megla, da bi bilo pa ondi močvirje, to trdijo ljudje, ki močvirja ne poznajo. Značilno je, da se vsako leto na magistratu — pred volitvami govori o zgradbi mostu, potem pa vse utihne in je celo zadnji sklep obč. sveta, da se na leto dá za ta most v proračun 10.000 kron, izposloval se proti sklepu kluba. Tako so na magistratu naklonjeni temu okraju, ki je vsled potresa skoro največ trpel in kateremu so vzeli mnogo virov dohodka. Ako se v sredini mesta delajo naprave, »da se tuji privabijo«, bi se vendar v prvi vrsti moralo prej ozirati na domačine in tem preiskrbeti prometna sredstva. V 20 letih magistrat ni ničesar storil za ta okraj, še jarkov ondi ne snazi, in vendar je dobil v teh letih iz tega okraja že toliko davka, da bi ta okraj zaslužil od strani magistrata nekoliko večjega vpoštevanja. Ako se ta okraj povzdigne, bo tudi mestu samemu v korist. — S sitnostmi je magistrat pa vedno hitro pri roki. V tem oziru posvečuje temu okraju polno pozornost. Tako zapoveduje posestnikom »iz zdravstvenih ozirrov« graditi trotoarje in jim radi tega nalaga kazni, da bi pa zgradil ondi kanale, na to pa ne misli. Drugod hitro zgradi kanale na ljubo kaki posamezni osebi! Ako na magistratu trdijo, da je ta kraj »močvirjen«, bi tembolj tu morali graditi kanale, ne pa prej v krajih, ki so suhi. Skoro nikdar ni tu osnažena cesta, nikdar poskropljena. Ob lepem dreveredu ni nikake klopi. Magistrat bi popolnoma prav ravnal, da bi bil v prvi vrsti proti sebi strog, ne pa proti drugim in enkrat že poslal tja vsaj komisijo za očejenje jarkov. Prav bi bilo, da bi obrnil svoj pogled tudi na državni most pri sv. Jakobu, ki je tak, da bi si bila pred dnevi nesa deklica na mostu skoro zlomila nogo. Dokler imajo davkoplačevalci dolžnosti, smejo tudi kaj zahtevati od magistrata, ali naj jih pa odveže dolžnostij. Ob Ljubljani, kjer izkrcavajo kamenje, pobira magistrat znatne davščine, in sklenjeno je bilo, da se iz teh dohodkov ondi zgradi škarpa. A o tem ni duha ne sluha. Denar magistrat pobira, a niti blata ondi ne odstrani in ga morajo vozniki celo s ceste sami odstranjevati. Davkoplačevalci so odločno zahtevali, da se most zgradi še letos, ker se je že dolgo odlašalo in se ne puste več »vleči« s kakimi sklepi, kakor je bil oni, da se magistratu naroča izvršiti načrte — a jih tekom dveh let še delati ni pričel, pač pa je pred volitvami pričel graditi preko Prul ceste, ki je po volitvah — zopet zarastla. Ves okraj odločno zahteva, da se tudinjemuda pravica! Sklenjeno je bilo, poslati h kranjski hranilnici deputacijo, ki bo prosila, naj da mestu 40.000 kron brezobrestnega posojila, katero bo mesto po 10.000 kron na leto plačevalo hranilnici. V deputacijo so bili izvoljeni gosp. Avgust Dreise, ki bo vodil deputacijo, ter gg.: inženir Pavel Endlicher, Anton Presker, Franc Javornik, Andr. Boucon, Val. Accetto, Urban.

šič, poštni uradnik Anton Bušar, Henrik Zirkelbach, Hrovatin, Zabukovec in Accetto ml. Dupa-
tacija bo poročala davkoplačevalcem o vspe-
hih svojih korakov.

Krščansko-socialna zveza ima jutri ob
pol 8. zvečer javno predavanje.
Predaval boe g. dr. Ergen Lampe.

Rekvij po pokojnem monsignoru č. g.
Alojziju Staretu bo v četrtek dne
21. t. m. ob 9 uri dopoldne v tukajšnji
franciškanski cerkvi.

Odlikovanje domačega obrtnika. Juvy
dunajske modne razstave je odlikovala tu-
kajšnjega krojaškega mojstra gosp. Antona
Reisnerja za njegove razstavljene uni-
forme z zlato svetinjo. Tudi g. P. Cas-
sermann je odlikovan z zlato svetinjo.

Na stavbišču hotela „Union“, kjer že
mrgoli delavcev, so našli danes kamenito
krate iz rimske dobe.

Aretirani tat pobegnil. Postopač Jožef
Černe po domišlj. Benedik, ukradel je danes
ponoči v Majeovski gostilni na Dolenjski
cesti strojarskemu pomočniku F. Pezdiju,
stanujočemu na Poljanski cesti št. 76, zlato
iglo z brilanti. Ko je Černe prišel v gostilno,
šel je k Pezdiju in ga objel z obema ro-
kami okoli vratu, rekoč: Ljubi Ivan, koliko
časa se že nisva videla. To priliko je Černe,
ki je znan tat, porabil, da je ukradel iglo,
katero je imel Pezdij v kravati. Pezdij je
tativno kmalu opazil, in ker je bil Černe
vedel objemanja Pezdija sumljiv, da je tat
vino izvršil, so ga takoj prijele in preiskali,
toda našli niso ničesar pri njem. Tudi v go-
stilniški sobi ni bilo igle nikjer. Danes do-
poldne pa je našla natakarica Ana B. mbo
iglo v stranski sobi, kamor se je bil Černe
po tatvini za trenotek odstranil. Černe je bil
aretovan, pa je med potjo ušel dvema straž-
nikom, ki sta ga ujela in odgnala v zapor.

Na Vestfalsko se je dne 17. t. m. od-
peljalo 46 delavcev.

Avtomobil znanega obč. svetovalca je te
dni zopet eno zaigral. Dva ljubljanska
sta se peljala z njim na Grosuplje, kjer so
pa avtomobilu pošle moči in uboga Ljub-
ljanska sta morala avtomobil potiskati do
Skofelje, kjer sta ga privezala na kočijo
gosp. Perdana ter ga tako spravila zopet v
Ljubljano.

Laški delavci. Včeraj peljalo se je 200
laških delavcev skozi Ljubljano na Dunaj.
Delavsko gibanje. Včeraj odpeljalo se
je od tod 357 izseljencev v Ameriko. — Iz
Amerike pripeljalo se je včeraj v Ljubljano
27 oseb. — K zgradbi železnice na Gorenj-
skem odpeljalo se je včeraj 34 delavcev.

Zadruga gostilničarjev ima jutri ob 3 uri
priateljski sestanek v restavraciji
v. A. v. g. Zajca.

Vročina. Včeraj smo v Ljubljani imeli
ob 2. uri popoldne + 25° toplote.

Ljubljanski Nemci imajo danes zvečer v
kazini politično shod.

Katoliško društvo rokodelskih pomočni-
kov je imelo včeraj zabavo, o kateri je
splošna hvala. Vse je izredno ugajalo, po-
sebnost velik uspeh pa je dosegla igra „Mlini
pod zemljo“.

Obrtno gibanje v Ljubljani. Meseca marca
so dobili nove koncesije oziroma prideli iz-
vrševati obrt: Karolina Gerhauser, Stari trg
št. 13, trgovina z mešanim blagom; Ivan
Kos, Florijanske ulice 18, čevljarstvo; Viktor
Gärtner, Kolesarske ulice 4, prodaja sladkornih
stvarij; Marko Kralj, Tržaška cesta 7, preva-
žanje tovorov; Apolonija Kregar, Rimska
cesta 17, trgovina s semeni in živili; Tomaž
Bixil, pred škofijo 14, gostilniško obrt; Pav-
lina Hüfner, Metelkove ulice 19, preva-
žanje tovorov; Andrej Verbič, Turjaški trg 1,
trgovina z mešanim blagom; Karol Pirker,
Hrenove ulice 19, sobno slikarstvo; Ivana
Petrovič, Solški drevored, prodaja semenov
in sadja; Ignacij Vehar v Trnovem, mizar-
ski obrt; Marija Rovšek, Kolodvorske ulice 32,
trgovina z mešanim blagom; Jernej Naglost,
Cesarja J. J. trga 11, tapetništvo; Vladimir
Novak, Krakovski nasip 24, trgov. z apnom;
Valentin Pavšar, Velike čelnske ulice 8,
čevljarstvo; Ana Črman, Cesarja J. J. trga
2, snajenje sob; Milan Markovič, pod
Trančo 1, brivec; Anton Okorn Illova 8,
čevljarstvo; Ana Telban, Vodnikov trg, pro-
daja živil. Odpovedali, oziroma opustili so
obrti: Elvard Zelenka, cesarja Franc. Jožefa
cesta, št. 5, trgov. agencija; Viktor pl. Ger-
hauser, Stari trg 13, trgovina z mešanim
blagom; Jožef Milkovič, pod Trančo, št. 1,
brivnica; Antonija Černe, Krakovski nasip,
št. 22, trgovina z apnom; Ivan Lekan,
Slomškove ulice 19, kavarno; Oton Schmidt,
Turjaški trg 1, trgovina z mešanim blagom;
Elvard Simic, Krakovski nasip 26, mizar-
stvo; Fran Iglič, Mestni trg 11, semjarstvo;
Uršula Jurkovič, pred škofijo 14, gostilni-
čarstvo; Jurij Vehar v Trnovem, mizarstvo;
Janez Lakošelj, Kolodvorske ulice 12, tr-
govina z vinom; Antonija Černe, Solški
drevored, prodaja klobas; Jakob Majce, Ra-
deškega cesta, diščenje čevljev na cesti; Neža
Finc, Dolenjska cesta, št. 15, trgovina z
živili.

Novice iz šentrupeško- mokronoške doline.

Parna žaga gospoda Pence izborna
deluje. Sedaj dobi Mokronog še parni mlin.
Pa naj reče svet, da smo nazadnjaki! —
Da pa se bodo liberalci še bolj veselili nje-
gove podjetnosti, svetujemo g. Penci, da
začne kuriti z nevoščljivostjo, katere je po
trgu cele kupe.

Nov trgovec se je naselil v Št. Ru-
purtu. V svoji stari domovini Idriji je neki
prodajal liberalno robo. — Pri nas ne kaže
tega začetka! — Maje so pri obd. volitvah
pokazali kat. narodno odločnost, zato treba
pokazati odločnost tudi v drugem oziru:
Svoji k svojim gostilničarjem, svoji k svojim
trgovcem in rokodelcem!

Za občinske volitve v Mokronogu
delajo liberalci na žive in mrtve. — Naj bi
jih le ne zadela taka nesreča, da bi vlekli
ploč! To niso mače sože, vam bodo St.
Rupertani povedali.

Kje je vodstvo liberalne stranke za
našo dolino? Kje je sedež liberalne agitaci-
e zoper župana Gorjupa? — Kder še tega ne
ve, v mokronoški daskariji poprašaj!

Ker je liberalnih konkursov že
preveč — ogreli so se liberalci v St. Ru-
purtu za rekurze. Rekurirali so zoper izvo-
litev starešinstva in župana, češ: Volitev ni
bila veljavna, ker ni bilo dovolj odbornikov
navzočih. Sklicujejo se na § 38 obč. voliv-
nega reda za Kranjsko, na § 17 so pa čisto
pozabili. — Radovedni smo, kakšen nes bodo
iz Ljubljane dobili.

St. ruperški Tavčar se podpisuje
v „Narodu“ s črko O. — O nikar tako, mi
ne verjamemo!

Novice iz kočevskega okraja.

kč Dani se! Kje? V Travniku, kjer
kraljuje bivši prosluli gospod župan Ivo Rus,
sedaj posestnik lesne tovarne, katere na vsak
drugi teden nagaja. Saj še ni dolgo, odkar
je gospod Ivo Rus v „Slov. Narodu“ prero-
koval, da se bode tam za goro kmalu za-
svetilo. In res se baje ravno za goro že
sveti. Mogočni svet Rusovega premodrega
dejanja je načelnika posojilnice za Loški po-
tok, Drago in Travo v Travniku, g. Ivana
Lavriča, tako ogrel, da se je pred nekaj
dnevi odpovedal načelnstvu. Pa menda ne za-
to, ako oče Kordiš kot blagajnik in gospod
Ivan Rus kot tajnik ob uradnih dnevih kot
preručja organa v svoji seji skleneta, kar
pozneje gospodu načelniku ne ugaja? Ka-
kor se sliši, je bil tako hud ropot, da so
morali celo gospoda revizorja „Čiljske zveze“
na pomoč poklicati. Zadržniki žele natančne
revizije in pojasnila glede notranjega poso-
jilniškega poslovanja. Istotako so tudi vla-
gatelji radovedni, kak o in k o m u se od
njih vloženi novci posojujejo, oziroma na-
lagajo.

Izpred sodišča.

Izpred deželnega sodišča.

Prepir zaradi večerje. Fr.
Zupanič, posestnik na Tlaki, je prišel dne
9. januarja t. l. nekoliko vinjen domov. Ker
mu ni bila večerja po volji, prišel je ženo
zmiriti, a ta se ga je zbalala in je zbežala
k sosedu Mariji Miklič. Ujezen zaradi bega
svoje žene je s svojo lovsko puško dvakrat,
kakor on trdi, v zrak ustrelil in kričal za
njo: „S! nocoj te morem ustreliti; čeprav
bežiš, ušla mi ne boš.“ — Nato je prišel
v Mikličovo hišo, kjer je prišel razgrajati.
Tudi proti Mariji Miklič je izrazil razno-
vrstne grožnje; obsojen je bil na dva me-
seca težke ječe. — Tatinski postop-
a č. France Črnologar, brezposelni hlapec
iz Zgor. Kanomija, je ponoči na 6. marca
t. l. iz zaklenjene škrinje Jožefu Čuku v
Zgor. Legatu vzel obleko, vredno 28 K.
Drugo noč je na Vrhniki Matiji Ogriau iz
zaklenjenega kovčka vzel za 20 K vredne
obleke; v noči od 16. na 17. marca je v
prodajalni Antona Kobala vzel najmanj 40
kron gotovine. Obdolženec je tatvino le de-
lama priznal. Obsojen je bil na pol leta
težke ječe, po prestani kazni se bo oddal v
prisilno delavnico. — Dve leti v Ame-
riki je bival 23 let stari Lorenc Trobec
iz Loga, ne da bi se kje oglašil za vojaški
nabor; sicer trdi, da ni imel namena od-
tegniti se vojaški dolžnosti, ker se je takoj
pri prihodu objavil pri okr. glavarstvu. Ob-
sojen je bil na 5 dni ožstrega zaporu in na
10 K denarne globe.

Razne stvari.

Redilnost alkohola. Društvo prot
zlorabi opojnih pijač je izdalo dve tabeli. Iz
teh se izprevidi, da dobimo za eno krono:
Pri krompirju 766, pri rižu 544, slaniku 382
sadju 100, masti 335 sladkorju 322, krav-
jem mleku 444, pivu 60, vinu 33 in žganju
0 redilnih jednot.

Rusko časopisje v Port Arturju
Ruski časopis „Novi Kraj“ v Port Arturju
se opravičuje svojim naročnikom, da ne more
redno izhajati. Kadar dujejo kitajski usluž-
benici tiskarne streljanje, pobegnejo ter se
skrijejo.

Telefonska in brzajavna poročila.

Japonsko-ruska vojska.

Petrograd, 18. aprila. Očividci za-
ztrjujejo, da so 12. t. m. pred Port Artur-
jem Japonci eno svojo križa-
rico izgubili, ker je zadela na nek
plavajoči japonski torpedu.

London, 18. aprila. Zasebne brzajavke
poročajo, da so se Japonci izkrcali v bližini
Port Arturja.

Pariz, 18. aprila. Dopisnik lista „Petit
Parisien“ je imel pogovor z diplomatom, ki
ima ozke zveze z ruskim carjem. Diplomata
je dementiral vesti, da išče
Rusija posojila. Ruski car ima ve-
liko privatnega premoženja naloženega v
tujini. Ruski car ramerava to premoženje —
800 milijonov rubljev — depozirati doma in
v slučaju potrebe dati to svoto Rusiji na
posodo brez obresti in brez garancije ter z
dostavkom, da se mu poljubno lahko pla-
čuje nazaj.

Pariz, 18. aprila. Vojni poročevalec
lista „Eclair“ je govoril z avstrijskim stot-
nikom, ki spremlja gibanje ruske armade v
Mandžuriji. Stotnik je dejal, da je oskrbo-
vanje armade z živim izbornom in da se
mobilizacija izvršno izvršuje. Pred me-
secem avgustom ni pričako-
vati velikih bojev. O izidu vojske
ni nikakega dvoma. Japonska armada jako
ostaja za rusko. Rusija go'ovo zmaga. Tudi
nemški stotnik, ki je prideljen ruski armadi,
se je istotako izrazil.

Skofja Loka, 18. aprila. Župnik
Lapajne umrl danes ob četrt na
1. uro popoldne.

Dunaj, 18. aprila. Jutri se zopet prične
zasedanje drž. zbora. Mladodeti bodo nade-
ljevali obstrukcijo, podpirani od dosedanjih
svojih zaveznikov. Danes dopoldne so za-
stopniki Mladodetov in Jugoslovanov imeli
skupno sejo pod predsedstvom posl. Pa-
caka. Izdali so komunike, v katerem pra-
vijo, da so bili pri posvetovanju navzoči dr.
Ploj, dr. Susteršič, Suklje, Biankini, Ferjan-
čič, Vuković Pacak, Kramar, Sileny. Po
govor je bil o političnem položaju. Sklenilo
se je pošakati sklepov klubov in na to skli-
cati še eno sejo. Sklenili so, da odločno
nastopijo za interese nemem-
škik dijakov na dunajskih vi-
sokih šolah.

Trst, 18. aprila. „Stabilimento tecnico“
je poslal svojega zaupnika v Petrograd, kjer
se bo udeležil konkurza za zgradbo novih
ruskih ladij.

Dunaj, 18. aprila. Skupne ministrske
konference so se posebno živahno bavile z
mornariškim vprašanjem. Skoro gotovo bode
delegacijama predložena predloga za pomno-
žitev torpedov. Delegacije se baje prično
5. maja. Zorovale bodo v Budimpešti. Dne
6. maja bo cesar delegaciji sprejel v budim-
peštanskem dvoru.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m, srednji srčni tlak 736-0 mm

Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra, v mm.	Tempe- ratura po Celsiju	Veterev.	Nebo	Podolnina v 24 urah v mm.
16. 9. zveč.	734-4	16-1	brezvetr.	jasno.	
17. 7. jut.	735-0	9-6			0-0
17. 2. popol.	732-6	24-0	sr. jzah.	obl.	
18. 1. zveč.	732-6	8-5	sl. jzah.	del. jasno	
18. 7. jut.	732-1	10-4	sr. svzh.	jasno	0-0
18. 2. popol.	731-6	25-2	sl. jzah.	del. obl.	

Srednja temperatura sobote 16-6° norm. 9-8°
Srednja temperatura nedelje 16-7° normale 10-0°.

Učiteljica otroških vrtov

izvežbana v slovenskem in
nemškem učnem jeziku

želi privatne službe pri kaki spoštovani rod-
bini. — Ponudbe se bode uljudno sprejemale
do 15. maja 1904 in sicer pod naslovom:
„M. P. 228“, v Ljubljani, poste restante.

Za ličenje kositernih pred-
metov, bronzo imitacijo, bronžiranje
pri stopnicah, vse v najfinjši izvršitvi, priporo-
čata se BRATA EBERL v Ljubljani, Francis-
kanske ulice.
Vnanja naročila proti povzetju. 245 26 11—5

684

Potrli najglobokejšo žalost jav-
ljamo v svojem in v imenu vseh sorod-
nikov prijateljem in znancem pretužno
vest, da je Bog vsega mogočni v svoji
nedolžni volji poklical v boljše živ-
ljenje našega ljubljenelega soproga ozi-
roma očeta, sina, brata, svaka in strica,
gospoda

Andreja Zajca

gostilničarja

danes, dne 17. aprila t. l., ob polu šestih
popoldne, po dolgi, mučni bolezni, pre-
videnega s sv. zakramenti za umirajoče,
v 59. letu njegove starosti.

Pogreb dragega rajnega bode v
torek, dne 19. aprila t. l., ob 5. uri po-
poludne iz hiše žalosti, Poljanska cesta
št. 11, na pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice se bodo daro-
vale v župni cerkvi sv. Petra.

Predraga rajnega priporočamo
v molitve in blag spomin.

Ljubljana, dne 17. aprila 1904.

Žalujoči ostali.

Potrjim srcem naznanjamo vsem
sorodnikom, prijateljem in znancem
tužno vest, da je naš iskreno ljubljene
oče, odnosno tast in stari oče, gospod

JAKOB KAVČIČ

č. kr. vodja zemljiških knjig v pok.
in posestnik,

danes, 18. aprila, ob 7. uri zjutraj, pre-
viden s sv. zakramenti za umirajoče,
v 94. letu svoje starosti mirno v Go-
spodu zaspal.

Pogreb nepozabnega pokojnika bode
v torek, dne 19. aprila, ob 1. 6. uri po-
poludne iz hiše žalosti Pod turnom
št. 3, na pokopališče k sv. Krištofu.

Sv. maše zadušnice se bodo brale
v farni cerkvi Device Marije Oznanenja.

Ljubljana, dne 18. aprila 1904.

Fridolin Kavčič, c. in kr. stotnik;
sin; Irma Brunet roj. Kavčič, bci;
Marija Kavčič roj. Teller, sinaba;
Frano Brunet, c. kr. profesor, zet;
Vida Kavčič, Miroslava Brunet,
vnukinja 682

680 3-1

Smrekov brusilni in celulozni les

se redno kupuje v vsaki množini.

Ponudbe naj se pošiljajo pod šifro
„L. W. 1000“ na upravništvo tega lista.

Sladoled

se dobiva od danes nadalje v
slaščičarni

J. Zalaznika na Starem trgu.

Zahvala.

679

Za vsestransko nam izkazano so-
žutje povodom smrti naše nepozabne
hčerke in sestrice, č. g. uršulinke-uč-
teljice

s. ANDREJE

(Lucinke Odlasek)

izrekamo tem potom vsem sorodnikom,
prijateljem in znanec našo najiskre-
nejšo zahvalo. Posebej se še zahvalju-
jemo prečastiti frančiškanski in nuški
duhovščini za obilno spremstvo drage
pokojnice na grobišče, osobito tudi se
častitemu gospodu p. Placidu za tolažbo
rajne med boleznijo in ob sklepu njenega
mladega življenja in za nje slovesni
pokop; tako tudi č. g. sestram uršu-
linkam za ljubeznivo postrežbo in mnogi
trud v bolezni, osobito prečastiti, čez vse
ljubeznivi in skrbni gospej prednici ma-
teri Tereziji. Istotako se tudi presrečno
zahvaljujemo gđc. učiteljicam ter gđc.
gojenkam raznih šolskih zavodov in vsem
drugim blagim gospodom, gospem in go-
spodičinam in vsem čislanim spremlje-
valcem za mnogoštevilno udeležbo po-
greba kakor tudi za poklonitev krasnih
vencev. Najiskrenejša zahvala vsem.

Ljubljana, dne 16. aprila 1904.

Zalujoca rodbina

Andrej in Lucinka Odlasek.

Služba organista

se odda

s 1. majnikom t. l. v Cerkljah na
Gorenjskem.

Plača organistu je 50 kron na mesec in
krasno stanovanje. Prevzel bi tudi lahko taj-
ništvo pri posojilnici in hranilnici kot po-
stranski zaslužek.

Natančnejša pojasnila daje

župni urad v Cerkljah na Gorenjskem.

Služba organista in cerkvenika

se odda

v Šmarjeti na Dolenjskem.

Plača organista 500 kron, prosto stanovanje in
100 kron postranskega zaslužka; vrednost cerkve-
nikove bice z darili 200 kron. Natančnejša pojasnila
daje

župni urad v Šmarjeti.

Spomnite se osirotelih otrok! Srečke otroškega zavetišča

za ustanovitev zavetišča za osirotele otroke.

1500 dragocenih dobitek v skupni vrednosti
60.000 K. Glavni dobiček v vrednosti 25.000 K.
Cena srečke 1 K. — Žrebanje nepreklono
dne 22. aprila 1904.

Dobé se v vseh tobakarnah.

Uprava loterije za otroško zavetišče
krščanske dunajske ženske zveze,
Dunaj, Neuer Markt 3.

379 10-10

Velika lesna industrija

z žago in stroji na vodno silo

se pod ugodnimi pogoji takoj iz proste roke
proda event. s kakim posestvom zamenja.
— Ponudbe se sprejemajo pod naslovom:
„Lepa industrija“, Ljubljana, glavna
pošta, restante. 672 3-2

„SLOVENEČ“

se prodaja

odslej v naslednjih ljubljanskih
tobakarnah:

Bizjak Ivan Bohoričeve ulice 10.
Blaznik Lovro, Stari trg 12.
Blaž N., Dunajska cesta 12.
Brus Maks, Pred škofijo 12.
Češnovar Lovro, Kolodv. ulice 33.
Dolenc Helena, Južni kolodvor.
Fuchs H., Marija Terezije cesta 14.
Kališ Alojzij, Jurčičev trg 2.
Kanc Albin, sv. Petra cesta 14.
Kristan Ivan Resljeva cesta 24.
Kuštrin Agneza, na Bregu 6.
Mršlikar Avg., Sodnijske ulice 4.
Omejc Terezija, Karlovska cesta 32.
Pihler Ivana, Kongresn. trg 3.
Podboj Ivan, Sv. Petra cesta 101.
Saje Ant., Dunajska cesta 19.
Sever Mar., Gosposke ulice 11.
Šušnik Josipina, Rimska cesta 24.
Swatek Jos., Mestni trg 25.
Tenente Rudolf, Gradaška ulica 10.
Tonich Ivana, Florijanske ulice 1.
Velkavrh Marija, Sv. Jakoba trg.
Veseli Andrej, Prešernove ulice 20.
Vrhovec Ivan, Sv. Petra cesta 52.

Bohinjska Bistrica:

Mio Grobrotek, trgovec.

Celovec:

Josip Sowa, prodaja časnikov.

Cerknica:

Ivan Lavrič, (konsumno društvo).

Gorica:

Jos. Schwarz, Šol. ulice 2.

Hrušica pri Jesenicah:

Katarina Krivec.

Idrija:

Valent. Treven, trg, 102.

Javornik:

Štefan Podpac, trgovec.

Jesenice:

Alojzija Ahčin.

Kamnik:

Fran Subelj, trg., 39.

Kranj:

Karol Florian, knjigotržec.

Leskovec pri Krškem:

Fran Starec, trgovec.

Logatec:

Maks Japelj, trgovec.

Novomesto:

J. Kraec nasl., knjigotržnica.

Postojna:

Helena Orešek, trg. 76.

Radovljica:

Oton Homan, trgovec.

Ribnica:

Ivan Lovšin, trgovec, 70.

Spod. Šiška:

Maks Lavrenčič, trgovec 3.

Škofjaloka:

Janez Potočnik.

Št. Peter:

Fran Novak.

Trst:

Antonija vd. Kramar, Rojan št. 8
Mihael Lavrenčič, Piazza Caserma 1.
»Pri sv. Antonu Padovanskem«.

Zidan most:

Mary Peterman, kolodvor.

Žrebanje

že v soboto!

Glavni dobiček

Kron 40.000 Kron

Srečke za sobe grevnice
po 1 krono

priporoča

J. C. MAYER
v Ljubljani.

Efektne dobitki se ne izplačajo v gotovini.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejenim poroštvom

v lastni hiši v Ljubljani v lastni hiši

na Dunajski cesti št. 18, na vogalu Dalmatinovih ulic

obrestuje hranilne vloge po

23 104-32

4 1/2 0/0

brez odbitka rentnega davka, katerega posojilnica sama za vložnike
plačuje.

Uradne ure od 8.—12. in od 3.—4. ure popoldne.

Hranilne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom hranilničnega urada.

Upravno premoženje kmetske
posojilnice znaša K 4.948.796*27.

Stanje hran. K 4.703.762*02. Denarni K 20.246*712*13. Stanje rez. K 77.979*34.
vlog promet zaklada

Varnost hranilnih vlog je tudi zajamčena po zadružnikih.

Poštno-hranilničnega urada št. 828.406. — Telefon št. 185

Največja zaloga, najboljša in najcenejša trrdka za naročevanje ozir. nakupovanje

Copičev za pleskarje, sobne slikarje,
zidarje in mizarje.

Lakov, pristnih angleških, za vo-
zove.

Emajlne prevlake, pristne, v
posodah po 1/4, 1/2, in 1 kg.

Jantarjeve glazure za pōde.
Edino trpežno in najlepše mazilo za
trde in mehke pōde.

Voščila, štedilnega, brezbarv-
nega in barvastega za pōde; najce-
nejše in najboljše.

Rapidola, pripravnega za vsako-
vrstne prevlake.

Brunolina za barvanje naravnega
lesa in pohištva. 288 50-17

Oljnatih barv, priznani najboljših.

Oljnatih barv v tubah, g. dr.
Schöfside.

Firneža, prirejenega iz lanenega olja,
pristnega, kranjskega.

Steklarskega kleja, pristnega,
zajamčeno trpežnega.

Gipsa, alabasterskega in štukaturnega.

Karbolineja, najboljše.

Fasadnih barv za apno.

Barv, suhih, kemičnih, prste-
nih in rudninskih.

Kleja za mizarje in sobne slikarje.

Vzorcev za slikarje, najnovejših.

Ustanovljeno
l. 1832.

Adolf Hauptmann

Ustanovljeno
l. 1832.

I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega kleja
v Ljubljani.

Narodno podjetje!

Novo ustanovljena prodajalnica v „Narodnem domu“ v
Dobrovasi — ki je središče podjunske doline in kjer
so vsi uradi — se da pod ugodnimi pogoji v najem.

Ponudbe naj se pošljejo do 1. maja načelnikstvu
posojilnice v Sinčevsi na Spodnjem Horoškem. 654 3-2

Krojaški salon za gospode

Ivan Magdič

Ljubljana, Stari trg števil. 8.

Izdelovanje vsakovrstne garderobe za gospode po
najnovejših journalih iz najmodernejšega in najbolj-
šega tu- in inozemskega blaga.

292 26-13

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanja za izgube pri žrebanjih, pri izrebanju najmanj-
šega dobika. — Promete za vsako žrebanje.
Kulturna izvršitev naročil na borzi.

Menjarična delniška družba

„MERCUR“

l. Wolfzeile 10 in 13, Dunaj, l. Strobelgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih
stvarih, potem o kurznih vrednostih vseh spekulacijskih
vrednostnih papirjev in vestni nasveti za doseg kolikor
je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih
glavnih. 134 319